A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2010. július 1-je *

A T-568/08. és T-573/08. sz. egyesített ügyekben,

a **Métropole télévision (M6)** (székhelye: Neuilly-sur-Seine [Franciaország], képviselik: O. Freget, N. Chahid-Nouraï, R. Lazerges és M. Potel ügyvédek),

a **Télévision française 1 SA (TF1)** (székhelye: Boulogne-Billancourt [Franciaország], képviselik: J.-P. Hordies és C. Smits ügyvédek)

felpereseknek,

támogatják:

a **Canal +** (székhelye: Issy-les-Moulineaux [Franciaország], képviselik: E. Guillaume ügyvéd)

beavatkozó,

* Az eljárás nyelve: francia.

az **Európai Bizottság** (képviselik: B. Stromsky és B. Martenczuk, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatják:

a **Francia Köztársaság** (képviselik kezdetben: G. de Bergues és A.-L. Vendrolini, később: G. de Bergues és L. Butel, meghatalmazotti minőségben),

a **France Télévisions** (székhelye: Párizs [Franciaország], képviselik: J.-P. Gunther, D. Tayar, A. Giraud és S. Snoeck ügyvédek)

beavatkozók,

a France Télévisions SA javára a Francia Köztársaság által nyújtani tervezett 150 millió eurós tőkejuttatásról szóló 2008. július 16-i C (2008) 3506 végleges bizottsági határozat megsemmisítése, és a Bizottságot a hivatalos vizsgálati eljárás megindítására felszólító meghagyás iránti kérelmeik tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács),

tagjai: M. Vilaras elnök (előadó), M. Prek és V. M. Ciucă bírák,

hivatalvezető: T. Weiler tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. március 10-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

1 Az EK 16. cikk kimondja:

„Az [EK] 73., [EK] 86. és [EK] 87. cikk sérelme nélkül, és figyelemmel az általános gazdasági érdekű szolgáltatásoknak az Unió közös értékrendjében elfoglalt helyére, valamint a társadalmi és területi kohézióban játszott szerepére, a Közösség és a tagállamok saját hatáskörükben és e szerződés alkalmazási körén belül gondoskodnak arról, hogy ezek a szolgáltatások olyan elvek alapján és feltételek mellett működjenek, amelyek lehetővé teszik rendeltetésük teljesítését."

2 Az EK 86. cikk (2) bekezdése kimondja:

„Az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vagy a jövedelemtermelő monopólium jellegű vállalkozások olyan mértékben tartoznak e szerződés szabályai, különösen a versenyszabályok hatálya alá, amennyiben ezek

alkalmazása sem jogilag, sem ténylegesen nem akadályozza a rájuk bízott sajátos feladatok végrehajtását. A kereskedelem fejlődését ez nem befolyásolhatja olyan mértékben, amely ellentétes a Közösség érdekeivel."

3 Az EK 87. cikk (1) bekezdése a következőképpen szól:

„Ha e szerződés másként nem rendelkezik, a közös piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet."

4 Az EK 311. cikk kimondja:

„A tagállamok közös megegyezésével ehhez a szerződéshez csatolt jegyzőkönyvek e szerződés szerves részét képezik."

5 Az EK-Szerződés mellékleteként az Amszterdami Szerződéssel bevezetett, a tagállamokban történő közcélú műsorszolgáltatás rendszeréről szóló jegyzőkönyv (HL 1997. C 340., 109. o., a továbbiakban: amszterdami jegyzőkönyv) a következőképpen rendelkezik:

„[A tagállamok], figyelembe véve, hogy a tagállamok közcélú műsorszolgáltatási rendszere közvetlenül kapcsolódik az egyes társadalmak demokratikus, társadalmi és kulturális igényeihez és a médiapluralizmus megőrzésének követelményéhez, megállapodtak a következő értelmező rendelkezésekben, amelyeket az [EK]-Szerződéshez csatolnak:

Az [EK]-Szerződés rendelkezései nem érintik a tagállamok azon hatáskörét, hogy közszolgálati műsorszolgáltatást finanszírozzanak, amennyiben az ilyen finanszírozást a műsorszolgáltató szervezeteknek az egyes tagállamok által rájuk ruházott, meghatározott és megszervezett közszolgálati feladat ellátásához nyújtják, és amennyiben az ilyen finanszírozás a Közösségen belüli kereskedelmi és versenyfeltételeket nem befolyásolja a közös érdekkel ellentétes mértékben, ugyanakkor e tekintetben a közszolgálati feladat megvalósulását is figyelembe kell venni.”

6 A Bizottság 2001. november 15-én közleményt tett közzé az állami támogatás szabályainak a közszolgálati műsorszolgáltatásra történő alkalmazásáról (HL C 320., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 117. o., a továbbiakban: műsorszolgáltatásról szóló közlemény), amelyben meghatározta az EK 87. cikknek és az EK 86. cikk (2) bekezdésének a közszolgálati műsorszolgáltató szervezetek állami finanszírozására történő alkalmazása során általa követendő elveket.

A jogvita alapját képező tényállás

7 A France Télévisions a szólásszabadságról szóló 1986. szeptember 30-i 86-1067. sz. törvényt módosító 2000. augusztus 1-jei 2000-719. sz. francia törvény (a JORF 2000. augusztus 2-i 177. száma, 11903. o.) által alapított francia állami vállalat, amelynek tulajdonában áll a France 2, a France 3, a France 4, a France 5, a France Ô közszolgálati csatorna és a francia tengerentúli megyékben és területeken sugárzó közszolgálati televízió- és rádiócsatornákat magában foglaló RFO (Réseau France Outre-mer).

8 A Francia Köztársaság elnökének a közszolgálati televízióban a televíziós hirdetések fokozatos eltörléséről szóló 2008. január 8-i bejelentését követően a Francia Köztársaság 2008. június 11-én bejelentette a Bizottságnak a France Télévisions 150 millió eurós tőkejuttatásban való részesítésére vonatkozó tervét.

9 2008. június 18-án a Bizottság további információkat kért a Francia Köztársaságtól, aminek az 2008. június 26-i levelében eleget tett.

10 2008. július 16-án a Bizottság elfogadta a France Télévisions javára a Francia Köztársaság által nyújtani tervezett 150 milliós tőkejuttatásról szóló C (2008) 3506 végleges bizottsági határozatot (a továbbiakban: megtámadott határozat). E határozatról összefoglaló közleményt tettek közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2008. szeptember 23-án (HL C 242., 2. o.).

11 A megtámadott határozatban a Bizottság megállapította, hogy a bejelentett intézkedés a France Télévisions-nak a France 2 és France 3 televíziós csatornáknak nyújtott

állami támogatásokról szóló 2003. december 10-i 2004/838/EK határozatban (HL 2004. L 361., 21. o., a továbbiakban: 2003. december 10-i határozat) és a France Télévisions részére nyújtott támogatásról (E 10/2005 támogatás [ex C 60/1999] – Franciaország, műsorszolgáltatási díj) szóló 2005. április 20-i C (2005) 1166 végleges határozatban – amelyről összefoglaló közleményt tettek közzé a 2005. szeptember 30-i Hivatalos Lapban (HL 240., 20. o.) (a továbbiakban: 2005. április 20-i határozat) – már vizsgált állami finanszírozásának általános keretébe illeszkedik, azonban az említett határozatok tárgyát képezőtől eltérő intézkedésnek minősül (a megtámadott határozat (3) bekezdése).

12 A bejelentett intézkedés értékelésének keretében a Bizottság – miután megállapította, hogy az állami támogatás fennállásának az állami beavatkozásra vagy állami források felhasználására, a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt hatásra, az előny fennállására és a verseny torzítására illetve az azzal való fenyegetésre vonatkozó feltételei teljesültek – megvizsgálta az állami támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségét az EK 86. cikk (2) bekezdése alapján (a megtámadott határozat (34)–(50) bekezdése).

13 E vizsgálat keretében a Bizottság – miután megállapította, hogy a France Télévisions közszolgáltatási feladatának fogalmára, elvégzésére és ellenőrzésére vonatkozó feltétel fennáll (a megtámadott határozat (36)–(42) bekezdése) – megvizsgálta az arányossági követelményt (a megtámadott határozat (43)–(49) bekezdése).

14 E tekintetben a Bizottság megállapította, hogy a France Télévisions által végzett közszolgáltatási feladat finanszírozása a műsorszolgáltatásról szóló közlemény értelmében kettős finanszírozású rendszerben történik, amennyiben állami forrásokat és kereskedelmi tevékenységekből származó bevételeket is magában foglal, továbbá hogy e közlemény emlékeztet arra, hogy a tagállamok szabadon választhatnak a közszolgáltatási kötelezettségek finanszírozási formái között, és abból a megfontolásból indul ki, hogy e célból az állami finanszírozás általában szükséges, amennyiben az állami

támogatások nem haladják meg a közszolgáltatási feladat elvégzésének nettó költségeit, figyelembe véve más, az utóbbiból származó közvetlen vagy közvetett bevételeket is (a megtámadott határozat (43) bekezdése).

15 A Bizottság megállapította, hogy „a 150 millió eurós tőketámogatás formájában nyújtani tervezett [bejelentett állami támogatás] csupán körülbelül […] euróval haladja meg a már […] millió euróban megállapított, a 2008 januárja és júniusa között és a 2007 januárja és júniusa között befolyt reklámbevétel közötti eltérést". Hozzátette, hogy „[a] hirdetések közszolgálati képernyőkről való eltüntetésére irányuló kormányzati szándék megerősítésével a kellő mértékben előre láthatónak tűnik, hogy e tendencia folytatódása a teljes 2008". évre vonatkozó bevételcsökkenés gazdasági szereplő által felbecsült és a francia hatóságok által elfogadott […] millió eurós összegének eléréséhez vezet (a megtámadott határozat (45) bekezdése).

16 A Bizottság kijelentette, hogy „[e]zzel összefüggésben a France Télévisions közszolgáltatási kötelezettségeinek és azok más finanszírozási forrásainak meghatározása változatlan marad a hirdetések megszüntetéséből eredően szükséges további műsorkínálat miatt a francia hatóságok szerint […] millió euróra növekedett költségekkel", és megállapította, hogy „a […] millió eurós hirdetésibevétel-csökkenés ugyanannyival csökkentheti a kereskedelmi tevékenységek nettó hasznát, ezáltal automatikusan és arányosan növelve a közszolgáltatási tevékenység nettó költségét, amely egyébiránt a további műsorkínálat miatt szükséges […] millió eurós összeggel nő" (a megtámadott határozat (46) bekezdése).

17 A Bizottság úgy tekintette, hogy „[e] feltételek között a további állami forrásokból nyújtott 150 millió eurós támogatás nem lépi túl a közszolgáltatás nettó költségében a hirdetési bevételek 2008. évi alakulása és a további programkínálat szükségessége

által előidézett változásokat", és hogy „[e]bből kifolyólag a tőketámogatás nem eredményezheti a közszolgáltatási feladatok teljesítése következtében felmerült költségek túlzott ellentételezését" (a megtámadott határozat (47) bekezdése).

18 A Bizottság a Francia Köztársaság által a France Télévisions-ra vonatkozó egyéb finanszírozási intézkedések keretében tett és a 2005. április 20-i határozatban megvizsgált kötelezettségvállalásokra tekintettel megállapította (a megtámadott határozat (12) bekezdése), hogy „[m]indamellett az új állami források France Télévisions részére történő nyújtásának a Francia Köztársaság által vállalt és törvényi vagy rendeleti szövegekben rögzített kötelezettség betartása a feltétele annak elkerülése érdekében, hogy az állami forrásokból nyújtott támogatás a közszolgáltatás […] nettó költségeit bármely tekintetben túlzott mértékben ellentételezze" (a megtámadott határozat (48) bekezdése).

19 A Bizottság megállapította, hogy „[a] jelen eljárás keretében a francia hatóságok megerősítették […], hogy e rendelkezések alkalmazásra kerülnek", és hogy „kötelezettséget vállalnak e rendelkezéseknek a tervezett tőkejuttatásra való alkalmazására annak a France Télévisions közszolgáltatási kötelezettségeiből eredő kiadásokra való fordítása céljából". A Bizottság hozzátette, hogy „[az említett] hatóságok így kötelezettséget vállaltak ennek megvalósulásának ellenőrzésére, és a Bizottság erről való tájékoztatására […] legkésőbb a 2008. üzleti évre vonatkozó elszámolások lezárását követő három hónapon belül", és megállapította, hogy „figyelembe kell venni a France Télévisions hirdetési bevételeinek a teljes 2008. évre vonatkozó tényleges alakulását, és a műsorkínálatnak a közszolgáltatás költségét növelő esetleges terheit" (a megtámadott határozat (49) bekezdése).

20 A Bizottság a fentiekre tekintettel az [EK 88.] cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 4. cikkének (3) bekezdése keretében úgy határozott, hogy nem emel kifogást a bejelentett intézkedéssel szemben, mivel az EK 86. cikk (2) bekezdése alapján a közös piaccal

összeegyeztethető támogatásról van szó, továbbá arra kötelezte a Francia Köztársaságot, hogy a 2008. üzleti évre vonatkozó elszámolások lezárását követő három hónapon belül tájékoztassa arról, hogy e támogatást ténylegesen a France Télévisions által ellátott közszolgáltatási kötelezettségek finanszírozására fordították (a megtámadott határozat „5. Határozat" címe).

Az eljárás és a felek kérelmei

21 A Törvényszék Hivatalánál 2008. december 17-én benyújtott keresetlevelükkel a felperesek – a Métropole télévision (M6) és a Télévision française 1 SA (TF1) – előterjesztették jelen kereseteiket.

22 A Törvényszék ötödik tanácsának elnöke 2009. május 6-án hozott két végzésével engedélyezte, hogy a Canal + a T-568/08. sz. ügyben az M6, a T-573/08. sz. ügyben pedig a TF1 kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon.

23 A Törvényszék ötödik tanácsának elnöke 2009. június 22-én hozott négy végzésével engedélyezte, hogy a Francia Köztársaság és a France Télévisions a T-568/08. sz. ügyben és a T-573/08. sz. ügyben a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon.

24 A Törvényszék ötödik tanácsának elnöke 2010. február 2-án hozott végzésével a szóbeli szakasz lefolytatása és ítélethozatal céljából elrendelte a jelen ügyek egyesítését.

25 2010. március 8-i levelében a Canal + a tájékoztatta a Törvényszéket arról, hogy nem kíván a 2010. március 10-i tárgyaláson beavatkozóként fellépni.

26 A T-568/08. sz. ügyben a Canal + által – a költségek kérdésének kivételével – támogatott M6 azt kéri, hogy a Törvényszék:

– nyilvánítsa a keresetet elfogadhatónak és megalapozottnak;

– semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– rendelje el a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

27 A T-573/08. sz. ügyben a Canal + által – a költségek kérdésének kivételével – támogatott TF1 azt kéri, hogy a Törvényszék:

– nyilvánítsa a keresetet elfogadhatónak és megalapozottnak;

– semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– rendelje el a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

28 A T-568/08. és a T-573/08. sz. ügyben a Francia Köztársaság és a France Télévisions által támogatott Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet mint részben elfogadhatatlant és részben megalapozatlant;

– utasítsa a felpereseket a költségek viselésére.

29 A 2010. március 10-i tárgyaláson a felperesek visszavonták a hivatalos vizsgálati eljárás megindítására irányuló harmadik kérelmüket, amit a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítettek.

A jogkérdés

30 Az M6 három megsemmisítési jogalapot terjeszt elő, amelyek közül az első keretében az eljárási jogainak megsértésére, a második keretében a Bizottság rendelkezésére álló adatok elégtelen voltára, a harmadik keretében pedig az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozik. A TF1 két megsemmisítési jogalapot ad elő, amelyek közül az első keretében a hivatalos vizsgálati eljárás komoly nehézségek esetében való megindítására vonatkozó kötelezettség megsértésére, a második keretében pedig az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozik.

31 Az M6 első megsemmisítési jogalapját illetően – amelynek elfogadhatóságát a Bizottság a Törvényszék 44. cikke 1. §-ának c) pontjára tekintettel kétségbe vonta – úgy kell tekinteni, hogy az elfogadható. Ugyanis az M6 ezen első megsemmisítési jogalapját a második megsemmisítési jogalapjával együtt kell értelmezni, amely lényegében – ahogy a TF1 első megsemmisítési jogalapja is – a megtámadott határozat megsemmisítésére irányul annak okán, hogy a komoly nehézségek fennállása miatt meg kellett volna indítani a hivatalos vizsgálati eljárást.

32 E körülmények között a jelen keresetek elbírálását az M6 – együttesen vizsgált – első és második megsemmisítési jogalapjának és a TF1 első megsemmisítési jogalapjának vizsgálatával kell kezdeni.

Az M6 együttesen vizsgált első és második megsemmisítési jogalapjáról és a TF1 első megsemmisítési jogalapjáról, amely jogalapok lényegében a hivatalos vizsgálati eljárás komoly nehézségek esetében való megindítására vonatkozó kötelezettség megsértésén alapulnak

A felek érvei

33 A Canal + által támogatott felperesek arra hivatkoznak, hogy a megtámadott határozat számos tévedést és pontatlanságot tartalmaz, amelyek azt tanúsítják, hogy a Bizottság nem szerzett elegendő információt, és nem a kellő mértékben vizsgálta a France Télévisions hirdetésibevétel-kiesését kiváltó konkrét – úgy gazdasági, mint jogi – körülményeket. Következésképpen a Bizottság nem juthatott a komoly nehézségek fennállásának megállapítására, amelyek következtében meg kellett volna indítania a hivatalos vizsgálati eljárást.

34 E tévedések és pontatlanságok elsősorban a Bizottság azon értékelését érintik, amely szerint „a 2008. január 8-i bejelentés és a reklámok fokozatos megszüntetésének megerősítése azonnali hatást gyakorol[tak] a France Télévisions pénzügyeire" (a megtámadott határozat (9) bekezdése), miközben a France Télévisions hirdetésibevétel-kiesését annak új általános értékesítési feltételei okozták, amelyek elfogadása e műsorszolgáltató stratégiai hibájának tekinthető. A TF1 a France Télévisions hirdetésibevétel-csökkenésének okaként említi még a reklámidő-értékesítés franciaországi piacának a 2008. január 8-i elnöki bejelentést megelőzően fennálló és a Bizottság által ismert feltételeit.

35 A Bizottság – tekintettel a France Télévisions hirdetésibevétel-csökkenésének okára vonatkozó téves értékelésére – nem juthatott arra a megállapításra, hogy e veszteséget valójában a France Télévisions kereskedelmi politikájának megváltoztatásából eredő üzletvezetési hiba okozta, amely megállapítás arra a végkövetkeztetésre vezethette volna, hogy a vitatott juttatás valójában a France Télévisions azon költségeit fedező működési támogatást leplez, amelyeket szokásos üzletmenete vagy szokásos tevékenységei keretében kellett volna viselnie, amely támogatást csupán különleges körülmények fennállása esetén lehet engedélyezni.

36 Másodsorban a Bizottság a szóban forgó költségek és bevételek pontos elemzése hiányában ésszerűen nem állíthatta, hogy a hidetési bevételek csökkenése „automatikusan" növeli a közszolgáltatás nettó költségét (a megtámadott határozat (46) bekezdése). E tekintetben a műsorszolgáltatásról szóló közlemény 49. pontjának utolsó mondatára utalnak.

37 Harmadrészt a Bizottságnak a megtámadott határozat (4) bekezdésében tett azon megállapítása, hogy „a csoport pénzügyeinek javításával a juttatásnak ily módon lehetővé kell tennie azon közszolgáltatási feladatok teljesítéséhez szükséges beruházások megtételét, amelyek megfelelő teljesítése a francia hatóságok szerint veszélybe került", gyanút kelt, mivel kétségbe vonható, hogy a France Télévisions bevételének reklámokból származó 28%-a mindössze 37%-ának 2008 első félévében való elvesztése oly mértékben befolyásolhatja e vállalkozás pénzügyi helyzetét, hogy veszélybe kerüljön a közszolgáltatás 2008-ban való megfelelő teljesítése.

38 Negyedrészt a Bizottság azt állította (a megtámadott határozat (9) bekezdése), hogy a France Télévisions versenytársai „fokozatosan kiigazították kereskedelmi ajánlatukat a France Télévisions hirdetőinek megszerzése érdekében a 2009-re vonatkozó reklámidők és kedvezményes díjszabások kínálásával azzal a feltétellel, hogy a France Télévisions üzleti forgalmának egy részét 2008-tól megszerzik", miközben a felperesek

maguk semmilyen tekintetben nem módosították kereskedelmi ajánlatukat az ismertetett feltételek szerint.

39 Ötödrészt, a Bizottság nem biztosította magának a bejelentett juttatás végső célja megismerésének eszközeit. Ennek megfelelően saját maga hangoztatja e végső rendeltetés figyelmen kívül hagyását, mivel megállapítja, hogy „a [France Télévisions] rendelkezésére bocsátott új forrásoknak főszabály szerint anélkül kell bekerülniük a csoport költségvetésébe, hogy hivatalosan célt rendelnének hozzájuk". Márpedig az ilyen magatartás nem felel meg a Bizottság ellenőrzési hatásköre megfelelő gyakorlásának. A Bizottságnak nem lett volna szabad megelégednie a francia kormány állításaival, továbbá meg kellett volna állapítania, hogy a nyújtott támogatás megfelel-e az arányosság elvének. Működési támogatásoknak minősülnek a vállalkozás termékeinek értékesítését szolgáló reklámkampányok és piaci tanulmányok céljából nyújtott támogatások.

40 Következésképpen a Bizottság nem rendelkezett a bejelentett juttatás megfelelő vizsgálatához szükséges valamennyi információval, és nem győződött meg a France Télévisions hirdetésibevétel-csökkenésének okaira vonatkozóan közölt információk megbízhatóságáról, és ennek folytán figyelmen kívül hagyta az értékeléssel kapcsolatos komoly nehézségek fennállását, amelyek esetében meg kellett volna indítania a hivatalos vizsgálati eljárást.

41 Végül azon körülmények alapján, hogy a támogatásnak és a közös piaccal való összeegyeztethetőségének az értékelése csupán három hétig – szokatlanul rövid ideig – tartott, és hogy a Bizottság csupán egyszer konzultált a francia hatóságokkal, attól lehet tartani, hogy a Bizottság a kevéssé átlátható előzetes vizsgálati szakaszt azon jelentős nehézségek kiküszöbölésére vagy figyelmen kívül hagyására használta fel, amelyek a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását indokolták volna. Az érdekelt felek meghallgatásának elmulasztásával a Bizottság nem tartotta tiszteletben a kontradiktórius eljárás elvét.

42 A Bizottság azon érvelését illetően, amely szerint a bevételcsökkenés jelentős mértékét és a műsorkínálat költségeinek a megtámadott határozatban megbecsült növekedését nem vitatták, a TF1 azt a választ adja, hogy azok vitatása – mivel a bejelentett támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségének értékelésére vonatkoznak – elfogadhatatlan lett volna, mivel azzal túllépte volna az eljárási jogainak védelmére korlátozódó keresetének kereteit. E kereset mindenekelőtt nem a Bizottság által a megtámadott határozatban végzett értékelések megkérdőjelezését célozza, hanem annak bizonyítását, hogy az azokat alátámasztó tények helytelenek, és azokat körültekintés és ellenőrzés nélkül fogadták el, és így a Bizottság által végzett vizsgálat nem elegendő, és hiányos.

43 A Francia Köztársaság és a France Télévisions által támogatott Bizottság vitatja a felperesek érveit.

44 Először is a felperesek azon érvelését illetően, amely szerint a megtámadott határozat ténybeli pontatlanságokon és elégtelen információn alapul, a Bizottság megállapítja, hogy ezen érvelés csupán abban az esetben lenne helytálló, ha a megtámadott határozat valóban ilyen pontatlanságokat tartalmazna, vagy ilyen elégtelen információkon alapulna, a Bizottság nem hagyhatná figyelmen kívül e pontatlanságokat és e hiányosságokat, és végül, ha ezek döntő jelentőséggel bírnának a támogatás összeegyeztethetőségének értékelése szempontjából.

45 Először is a megtámadott határozatnak a France Télévisions hirdetésibevétel-kiesésre vonatkozó állítólagos ténybeli pontatlanságát illetően nem e bevételkiesés oka vagy okai, hanem jelentős mértéke és a további műsorkínálati költségek emelkedése bírnak döntő jelentőséggel a megtámadott határozat indokolása céljából.

46 Márpedig a Bizottság szerint sem a hirdetésibevétel-kiesés jelentős mértékét, sem a France Télévisions részéről 2008-ban felmerült további műsorkínálati költségek emelkedését nem vitatják a felperesek, és nem állítják azt, hogy a Bizottságnak e tekintetben kétségeknek kellett volna hangot adnia.

47 Azon tények, amelyekre a felperesek kifogásaikban összpontosítanak, valójában másodlagos jelentőségűek a Bizottság érvelési rendszerében, amely a megtámadott határozat (45) bekezdésében lényegében az e határozat (10) bekezdésében szereplő – a felperesek által semmilyen tekintetben nem vitatott – közbenső következtetésen alapul. Ezenkívül e tényeket a felperesek elkülönülten értelmezik, miközben azokkal a megtámadott határozat más bekezdései részletesen foglalkoznak.

48 Ennek megfelelően a Bizottság nem állította, hogy pusztán a 2008. január 8-i bejelentés indokolja a teljes hirdetésibevétel-csökkenést, és nem zárta ki, hogy e csökkenésnek más okai is lehetnek. Mindazonáltal nem cáfolható, hogy e bejelentés a hirdetőket arra ösztönözhette, hogy reklámjaik sugárzása céljából más szolgáltatókhoz forduljanak. A Bizottság – kétségkívül másodlagosan – hozzáteszi, hogy a felperesek érvei nem bizonyítják, hogy a hirdetésibevétel-kiesést alapvetően e bejelentéstől független okok idézték elő.

49 Végül a Bizottság arra hivatkozik, hogy – amint azt a megtámadott határozatban a 2003. december 10-i és a 2005. április 20-i határozatokra való hivatkozások jelzik – a TF1 állításával ellentétben semmilyen tekintetben nem mulasztotta el összefüggésükben értékelni a rendelkezésére bocsátott adatokat.

50 A felperesek azon érve, amely szerint a hirdetésibevétel-kiesés okairól teljes körűen kellett volna tájékozódni, mivel nem nyújtható működési támogatás a France Télévisions hirdetési tevékenysége üzletmenetéből fakadó hibáinak finanszírozása

céljából, és az ilyen hibákat a közszolgáltatáshoz ugyanakkor szükséges hirdetési bevételek alternatív állami forrásokkal való pótlásának hiányával kell szankcionálni, a megtámadott határozat és a műsorszolgáltatásról szóló közlemény téves értelmezésén alapul. A Bizottság megállapítja, hogy az EK 86. cikk (2) bekezdése lehetővé teszi a közszolgáltatás működési költségének finanszírozását, és hogy a műsorszolgáltatásról szóló közlemény előírja, hogy a Bizottság köteles meggyőződni az e költségeken alapuló állami finanszírozás arányosságáról a túlzott ellentételezés megelőzése érdekében, amire a jelen ügyben sor került. A műsorszolgáltatásról szóló közlemény az állami támogatásokat nem tartja fenn a jól irányított vállalkozásoknak. Még ha a közszolgáltatás finanszírozásának szükségességét üzletviteli hibák eredményezték is, e finanszírozási szükséglet esetében állami támogatás nyújtható, feltéve hogy nem kerül sor a közszolgáltatás nettó költségének túlzott ellentételezésére, és hogy a műsorszolgáltatásról szóló közleményben előírt többi feltételt betartják. Ebből következik, hogy a Bizottságnak nem volt oka a rendelkezésére álló információt a támogatás értékelése céljából elégtelennek tekinteni.

51 Másodsorban azon érvvel kapcsolatban, amely szerint a Bizottság ésszerűen nem állíthatta a szóban forgó bevételek és költségek pontos elemzése hiányában, hogy a hirdetési bevételek csökkenése „automatikusan" és arányosan növeli a közszolgáltatás nettó költségét (a megtámadott határozat (46) bekezdése), a Bizottság arra hivatkozik, hogy a France Télévisions kereskedelmi tevékenységei nettó hasznának rövid távú változása közvetlenül a hirdetési bevételeinek alakulásától függött, mivel semmi sem utalt arra, hogy a kereskedelmi tevékenységeinek költségei érzékelhetően változhatnak a 2008. év megtámadott határozatban vizsgált kezdeti időszakában. Ennélfogva helytálló lett volna, hogy a kereskedelmi bevételek csökkenése ugyanolyan mértékben csökkentheti a kereskedelmi tevékenységek nettó hasznát, és „automatikusan" növelheti a közszolgáltatási tevékenységek nettó költségét. A Bizottság tehát előretekintő értékelése keretében – az utólagos értékelés lehetőségének fenntartásával – helyesen határozta meg e költségeket és e kiadásokat, amint azt a megtámadott határozat (49) bekezdése tanúsítja.

52 Harmadrészt azon állítólagosan helytelen állítással kapcsolatban, amely szerint a juttatás azért volt szükséges, hogy a France Télévisions azon közszolgáltatási feladatának teljesítéséhez szükséges beruházásokat megtegye, amelynek megfelelő teljesítése a francia hatóságok szerint veszélybe került, a Bizottság megjegyzi, hogy nem vitatják azt, hogy a France Télévisions hirdetési bevételeinek 2008. évre vonatkozóan becsült vesztesége a forgalmának körülbelül 5%-át tette ki, sem pedig azt, hogy a France Télévisions-nak a reklámok megszüntetéséből fakadóan jóval magasabb összegű műsorkínálati költségeket kellett viselnie.

53 Márpedig e bevételcsökkenés és ezen újonnan felmerült műsorkínálati költségek – ha az év első hat hónapjában megfigyelt tendencia folytatódott – „automatikusan" hozzájárultak a közszolgáltatás nettó költségeinek több mint 300 milliós – tehát a bejelentett juttatásnál jóval magasabb összegű – növekedéséhez.

54 Ez a helyzet nyilvánvalóan problémás volt annak ismeretében, hogy a Francia Köztársaság által annak elkerülése céljából tett kötelezettségvállalásokra tekintettel, hogy az állami forrásokból nyújtott támogatások a közszolgáltatás nettó költségeinek túlzott ellentételezését eredményezzék, minden arra utalt, hogy a France Télévisions kizárólag az állam által részére biztosított eszközökkel és a bejelentett juttatás hiányában nincs abban a helyzetben, hogy fedezze a közszolgáltatás nettó költségeinek e növekedését. E körülmények között a TF1 megalapozottan nem hivatkozhat arra, hogy az ilyen helyzet nem befolyásolhatta a France Télévisions pénzügyi helyzetét oly mértékben, hogy veszélybe kerüljön a közszolgáltatás 2008-tól való megfelelő teljesítése.

55 Negyedrészt azon állítólagosan helytelen állítással kapcsolatban, amely szerint a France Télévisions versenytársai fokozatosan kiigazítják kereskedelmi ajánlatukat a hirdetők megszerzése érdekében a 2009-re vonatkozó kedvezményes díjszabások kínálásával azzal a feltétellel, hogy a France Télévisions üzleti forgalmának egy részét 2008-tól megszerzik, a Bizottság közli, hogy e magatartásról az egyik versenytárs

társaság szerveitől szerzett tudomást a szóban forgó tervezett támogatás 2008. május 29-i bejelentését megelőzően tartott találkozó alkalmával.

56 A „józan ész" által vezérelt e magatartás – amellyel kapcsolatban a Bizottság mindenképpen elővigyázatos maradt – mindenesetre csupán valamely másodlagosan és kiegészítésképpen előadott indokolás részét képezte. Ennek megfelelően a hirdetésibevétel-csökkenés jelentős mértékére vonatkozó észrevételek változatlanul érvényesek abban az esetben is, ha nem nyer teljes körű bizonyítást, hogy a France Télévisions versenytársai ajánlataikat az utóbbi piaci részesedéseinek megszerzése céljából kiigazították. A Bizottság előadja, hogy ebből kifolyólag nem volt szükséges ezen információt a kontradiktórius eljárásnak alávetni, és hogy az M6 erre vonatkozó érve – mivel a Bizottság érvelésének nem lényeges elemére vonatkozik – nem eredményezheti a megtámadott határozat megsemmisítését.

57 Ötödrészt a bejelentett juttatás céljára vonatkozó információk nem elegendő voltára alapított érvvel kapcsolatban – amely hiányosság állítólagosan utal annak veszélyére, hogy valamely, nem közszolgáltatási tevékenységek javára nyújtott működési támogatást engedélyeznek –, a Bizottság arra hivatkozik, hogy nem csupán e juttatás összege (150 millió euró) volt a hirdetésibevétel-csökkenés megbecsült összegénél és a műsorkínálati költségek 2008-ban bekövetkezett emelkedésének összegénél (300 millió euró) jóval kisebb, hanem ezen túlmenően a Francia Köztársaság – kötelezettségvállalásainak megfelelően – az annak megelőzését célzó rendelkezéseket fogadott el, hogy az állami forrásokból nyújtott juttatások a közszolgáltatás nettó költségeinek túlzott ellentételezést okozzák. Végül a vizsgált támogatás nem a reklámkampányok és a piaci tanulmányok finanszírozását szolgálta, hanem a közszolgáltatás nettó költségeinek fedezésére irányult.

58 Ezt követően a felpereseknek az előzetes vizsgálati szakasz időtartamára és körülményeire alapított érveit illetően a Bizottság megjegyzi, hogy az ilyen eljárás rövid időtartama önmagában nem utalhat komoly nehézségek fennállására, hanem ezen

eljárás – amely jellegénél fogva rövid – rendes menetét jelzi. A 659/1999 rendelet 4. cikkének (5) bekezdése semmilyen tekintetben nem tiltja a Bizottságnak, hogy két hónapnál rövidebb idő alatt hozzon határozatot.

59 Egyébiránt a Bizottság megállapítja, hogy a tervezett intézkedésekről jóval a 2008. június 11-i bejelentésüket megelőzően tájékoztatták, mivel a sajtó észrevételeket tett a francia kormány tervezeteire 2008 első félévében, és informális kapcsolatfelvételre került sor a francia hatóságok és a Bizottság között 2008 májusában. A Bizottság tehát – tekintettel az e közszolgálati műsorszolgáltató finanszírozásáról korábban hozott határozataira – jól ismerte a France Télévisions finanszírozási hátterét. Az intézkedés vizsgálata valójában több mint hét hétig tartott, amely időtartamból öt hét a bejelentést követte, ami egyáltalán nem rendkívüli. Végül az előirányzott intézkedés meglehetősen egyszerű volt, és elemzését nem lehet összetettnek minősíteni.

A Törvényszék álláspontja

60 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárás nélkülözhetetlen, ha a Bizottságnak komoly nehézséget okoz annak megállapítása, hogy valamely támogatás összeegyeztethető-e a közös piaccal. A Bizottság tehát valamely állami támogatás javára hozandó határozat elfogadásakor csak abban az esetben szorítkozhat az EK 88. cikk (3) bekezdése szerinti előzetes vizsgálati szakaszra, ha az első vizsgálat során megbizonyosodott arról, hogy ez az állami támogatás összeegyeztethető a közös piaccal. Amennyiben azonban ezen első vizsgálat során a Bizottság ezzel ellentétes következtetésre jut, vagy nem tudja minden kétséget kizáróan megállapítani a támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségét, úgy köteles minden szükséges véleményt beszerezni, valamint e célból az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást megindítani (a Bíróság 84/82. sz., Németország

kontra Bizottság ügyben 1984. március 20-án hozott ítéletének [EBHT 1984., 1451. o.] 13. pontja, a C-198/91. sz., Cook kontra Bizottság ügyben 1993. május 19-én hozott ítéletének [EBHT 1993., I-2487. o.] 29. pontja, a C-225/91. sz., Matra kontra Bizottság ügyben 1993. június 15-én hozott ítéletének (EBHT 1993., I-3203. o.) 33. pontja és a C-431/07. P. sz., Bouygues és Bouygues Télécom kontra Bizottság ügyben 2009. április 2-án hozott ítéletének [EBHT 2009., I-2665. o.] 61. pontja, továbbá lásd a Törvényszék T-49/93. sz., SIDE kontra Bizottság ügyben 1995. szeptember 18-án hozott ítéletének [EBHT 1995., II-2501. o.] 58. pontját).

61 A komoly nehézségek fogalma objektív természetű. E nehézségek meglétét mind a megtámadott aktus elfogadásának körülményeit, mind annak tartalmát illetően objektív módon kell vizsgálni, összefüggésbe hozva a határozat indokait azokkal az információkkal, amelyek a vitatott támogatásoknak a közös piaccal való összeegyeztethetőségéről való döntéskor a Bizottság rendelkezésére álltak (a fenti 60. pontban hivatkozott Bouygues és Bouygues Télécom kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 63. pontja és a fenti 60. pontban hivatkozott SIDE kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 60. pontja). Következésképpen a Törvényszék által a komoly nehézségek meglétét illetően elvégzett jogszerűségi vizsgálat jellegénél fogva meghaladja a nyilvánvaló mérlegelési hiba fennállásának vizsgálatát (a Törvényszék T-73/98. sz., Prayon-Rupel kontra Bizottság ügyben 2001. március 15-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-867. o.] 47. pontja; lásd ebben az értelemben a fenti 60. pontban hivatkozott Cook kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 31–38. pontját és a fenti 60. pontban hivatkozott Matra kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 34–39. pontját; a Törvényszék fenti 60. pontban hivatkozott SIDE kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 60–75. pontját és a T-11/95. sz., BP Chemicals kontra Bizottság ügyben 1998. szeptember 15-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-3235. o.] 164–200. pontját).

62 Ezenfelül emlékeztetni kell arra, hogy jóllehet a valamely közszolgáltatást finanszírozó állami intézkedés az EK 87. cikk (1) bekezdésének értelmében állami támogatásnak minősül, ezen intézkedés a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítható, ha teljesíti az EK 86. cikk (2) bekezdésében előírt eltérés alkalmazási feltételeit.

63 A műsorszolgáltatásról szóló közlemény 57. pontjában a Bizottság a közszolgáltatásra fordított állami finanszírozás arányossági szempontjára tekintettel megállapította, hogy „az e [szempontnak] való megfelelés érdekében szükséges, hogy az állami támogatás ne haladja meg a közszolgálati feladat nettó költségeit, figyelembe véve más, a közszolgálati feladatból származó közvetlen vagy közvetett bevételeket is". A Bizottság hozzátette, hogy „[e]zen okból azt a nettó hasznot, amely a nem közszolgálati tevékenységeknél a közszolgálati tevékenységből származik, figyelembe fogják venni a támogatás arányosságának vizsgálatánál".

64 A jelen ügyben a Bizottság megállapította, hogy a Francia Köztársaság által bejelentett 150 millió eurós juttatás „nem lépi túl a közszolgáltatás nettó költségében a hirdetési bevételek 2008. évi alakulása és a további műsorkínálat szükségessége által előidézett változásokat" (a megtámadott határozat (47) bekezdése).

65 Meg kell állapítani, hogy a Bizottság helyesen juthatott e megállapításra és következtethetett ebből arra, hogy nem állnak fenn olyan komoly nehézségek a szóban forgó intézkedésnek az EK 86. cikk (2) bekezdése alapján a közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, amelyek indokolták volna az EK 88. cikk (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárás megindítását.

66 Ugyanis meg kell jegyezni, hogy a vitatott intézkedést képező tőkejuttatás összege jóval alacsonyabb a megtámadott határozat (46) bekezdésében szereplő és e határozat közzétett változatából törölt számadatokból következő további nettó költségek becsült teljes összegénél.

67 Márpedig először is meg kell állapítani, hogy a felperesek keresetlevelükben nem adtak elő az ezen további nettó költségek becsült összegét vitató érveket, és a vitatás céljából nem kérelmezték a Bizottságtól a megtámadott határozat bizalmas változatának rendelkezésre bocsátását.

68 A felperesek még azon tényt sem vitatták – jóllehet a közzétett megtámadott határozatból következik –, amely szerint a 2008. évre vonatkozó hirdetésibevétel-csökkenés és a szükségessé vált további műsorkínálat becsült összege legalábbis túllépi a 150 millió eurót.

69 Ellenkérelmeiben a Bizottság – kifejezetten utalva arra, hogy a felperesek nem adtak elő vitatást – megállapította, hogy a hirdetési bevételek alakulásának és a szükségessé vált további műsorkínálatnak a megtámadott határozat (46) bekezdésében szereplő és az e határozat közzétett változatából törölt számadatok alapján megbecsült összege több mint 300 millió euró.

70 Válaszukban a felperesek semmilyen tekintetben nem vitatták e 300 millió eurós összeget.

71 Éppen ellenkezőleg, a TF1 kifejezetten elismerte, hogy nem vitatta ezen összeget, arra hivatkozva, hogy annak vitatása – mivel az megkérdőjelezte volna a támogatás összeegyeztethetőségét – elfogadhatatlan lett volna egy olyan kereset keretében, amely – ahogy a jelen esetben – pusztán az eljárási jogok védelmére irányul (lásd a fenti 42. pontot).

72 Mindamellett meg kell állapítani, hogy – ellentétben a TF1 által előadottakkal – a jelen kereset tárgya semmilyen tekintetben nem gátolta volna meg a TF1-et abban, hogy – ha szándékában állt volna – vitassa a további nettó költségeknek a Bizottság

által 2008-ra vonatkozóan megbecsült összegét. Ugyanis az ítélkezési gyakorlat szerint azon körülmény, hogy a Törvényszék komoly nehézség esetén és a Bizottságnak az állami támogatások közös piaccal való összeegyeztethetőségének vizsgálatára vonatkozó kizárólagos hatáskörére tekintettel nem helyettesítheti saját mérlegelésével a Bizottságét, egyáltalán nem akadályozza az érdekelt felek azon jogát, hogy az eljárási jogaik védelmére irányuló, megsemmisítés iránti kereset alátámasztására a támogatás összeegyeztethetőségét vitató érveket terjesszenek elő, amely érveket a Törvényszék köteles az esetleges fennálló komoly nehézségre tekintettel értékelni (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-158/99. sz., Thermenhotel Stoiser Franz és társai kontra Bizottság ügyben 2004. január 13-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1. o.] 91. pontját; a T-475/04. sz., Bouygues és Bouygues Télécom kontra Bizottság ügyben 2007. július 4-én hozott ítéletének (EBHT 2007., II-2097. o.) 93. pontját; a T-375/03. sz., Fachvereinigung Mineralfaserindustrie kontra Bizottság ügyben 2007. szeptember 20-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 67. pontját és a T-289/03. sz., BUPA és társai kontra Bizottság ügyben 2008. február 12-én hozott ítéletének [EBHT 2008., II-81. o.] 333. pontját).

73 Ennek megfelelően – és ellentétben az általa előadottakkal – a TF1 – ha szándékában állt volna – jogszerűen vitathatta volna a közszolgáltatás nettó költségei növekedésének a Bizottság által a megtámadott határozatban megbecsült és az ellenkérelmében kifejezetten megállapított összegét.

74 Az M6 még csak ki sem tért válaszában a Bizottság ellenkérelmében tett azon megállapításra, miszerint nem vitatta a közszolgáltatás nettó költségei növekedésének a Bizottság által a megtámadott határozatban megbecsült összegét.

75 Az M6 csupán a tárgyaláson hivatkozott arra, hogy pusztán azért nem vitatta keresetében a Bizottság becslését, mivel nem ismerte a szóban forgó összegeket, amelyekről csupán a tárgyaláson szerzett tudomást. Más szóval, mivel a megtámadott határozatot ezen összegek feltüntetése nélkül tették közzé, az M6 nem volt abban a helyzetben,

hogy vitathassa azokat, vagy akár csak arra hivatkozzon, hogy a Bizottságnak ezzel kapcsolatban komoly kétségek fennállásának a megállapítására kellett volna jutnia.

76 A Törvényszék mindazonáltal úgy tekinti, hogy e késve előadott érvelés – attól függetlenül, hogy elfogadhatatlan az eljárási szabályzat 48. cikkének 2. §-ára tekintettel – semmi esetre sem megalapozott.

77 Ugyanis semmi sem akadályozta volna az M6-ot abban, hogy ha – ahogy állítja – szándékában állt volna a megsemmisítés iránti keresetét a további nettó költségeket illetően a Bizottság által a megtámadott határozatban megbecsült összeg vitatására alapozni, akkor előadja keresetlevelében e vitatást, és – ha arra korábban még nem került volna sor – a megtámadott határozat bizalmas változatának Bizottság általi rendelkezésre bocsátását kérelmezze pervezető intézkedés vagy bizonyításfelvétel keretében. Ezenfelül semmi sem gátolta volna az M6-ot abban, hogy legalább arra hivatkozzon, hogy a hirdetési bevételek csökkenésének és a műsorkínálat költségei növekedésének összege alacsonyabb a bejelentett juttatás 150 millió eurós összegénél, vagy legalábbis komoly kétségek merülnek fel e tekintetben.

78 Márpedig ahogyan a TF1, úgy az M6 sem adott elő az ezen összeget vitató érveket beadványaiban, sem ilyen kérelmet nem terjesztett elő.

79 Ennélfogva az M6 – szembesülve a közszolgáltatás nettó költségeinek növekedését vitató érvelés elmulasztásával – tévesen kísérli meg e vitatás elmaradását a tárgyaláson olyan körülményekkel indokolni, amelyek azt semmilyen tekintetben nem igazolják, és amelyek ellen – ha szándékában állt volna – teljes mértékben tehetett volna.

80 A fenti megfontolásokból következik, hogy sem a TF1, sem az M6 nem vitatja keresetében a közszolgáltatás további nettó költségeinek 2008-ra vonatkozóan megbecsült összegét, jóllehet – ha szándékukban állt volna – ebben e feleket egyetlen jogi vagy ténybeli körülmény sem gátolta volna.

81 A fenti elegendő megállapításokon túl a Törvényszék csupán azt jegyezheti meg, hogy a felperesek már keresetük benyújtása előtt rendelkeztek olyan információkkal, amelyek meggyőzhették őket a France Télévisions hirdetési bevételei 2008. évi csökkenésének jelentős mértékéről. E körülmény elegendő annak indokolására, hogy a felperesek nem próbálták vitatni a közszolgáltatás nettó költségeinek a Bizottság által a megtámadott határozatban megbecsült növekedését, hanem az e határozat egyéb részeire alapozták kifogásaikat.

82 Ennek megfelelően a tényállás megvalósulása idején köztudott volt, hogy a France Télévisions hirdetési bevételei 2008-ban jelentős mértékben csökkentek. Ennek megfelelően az ebben az időszakban közzétett és az M6 és a TF1 keresetleveléhez mellékelt sajtócikkek a France Télévisions jelentős hirdetésibevétel-csökkenéséről tanúskodnak.

83 Továbbá – a sajtótól eredő ezen információkon túlmenően is – az M6 és a TF1 a keresetük 2008 decemberében való előterjesztésekor egyéb, a hirdetésibevétel-csökkenés jelentős mértékére utaló információkkal rendelkeztek.

84 Így a televíziós magáncsatornák M6, Canal + és TF1 által alapított társulásának kérelmére egy tanácsadó iroda által 2008-ban készített és a TF1 keresetleveléhez mellékelt jelentésből kitűnik, hogy 2008 teljes első félévében 37%-kal csökkentek a France Télévisions-nál eszközölt reklámberuházások.

85 Az M6, a TF1 és a Canal + egyébiránt utal beadványaiban a France Télévisions 2008 első félévében bekövetkezett hirdetésibevétel-csökkenésének az előző pontban említett jelentésben szereplő 37%-os mértékére.

86 Ezenfelül ugyanezen jelentés megállapítja, hogy a France 2, a France 3 és a France 5 hirdetési bevételeinek a körzeti adások nélküli éves összege – amely 2007-ben 638 millió euró volt – várhatóan 510 millió euróra – azaz évi 20%-kal (128 millió euróval) – csökken 2008-ban.

87 Ezektől, a keresetük előterjesztésekor a felperesek rendelkezésére álló információkra vonatkozó megfontolásoktól függetlenül továbbra is helytálló azon tény, hogy – amint a fenti 80. pont véglegesen megállapítja – a közszolgáltatás költségeinek 2008. évi növekedésének összegét (300 millió euró) a felperesek – megfelelő indokolás nélkül – semmilyen tekintetben nem vitatják.

88 Másodsorban a felperesek tévesen hivatkoznak (lásd a fenti 36. pontot) a Bizottság rendelkezésére álló információk és az általa végzett vizsgálat hiányosságainak megállapítását célzó érvelésük keretében arra, hogy a Bizottság a szóban forgó költségek és bevételek pontos elemzése hiányában nem állíthatta a megtámadott határozat (46) bekezdésében, hogy a hirdetésibevétel-csökkenés „automatikusan" növeli a közszolgáltatás nettó költségét. E kifogás alátámasztására a műsorszolgáltatásról szóló közlemény 49. pontjának utolsó mondatára utalnak.

89 A műsorszolgáltatásról szóló közlemény 49. pontjának utolsó mondata szerint „[k]i zárólag a költségek és a bevételek megfelelő megosztása alapján lehet meghatározni, hogy az állami finanszírozást ténylegesen a közszolgálati megbízás nettó költségeire korlátozzák-e, és így a[z] [EK] 86. cikk (2) bekezdése […] szerint elfogadható-e".

E mondat annak a szükségességét hangsúlyozza a közszolgáltatás nettó költségeinek meghatározásánál, hogy ne számolják a közszolgáltatás költségeihez az említett szolgáltatáshoz nem kapcsolódó költségeket, továbbá, hogy ne mulasszák el levonni az e szolgáltatásból közvetlenül vagy közvetetten befolyt bevételekből a közszolgáltatás bruttó költségeit.

90 Amikor a Bizottság a megtámadott határozat (46) bekezdésében úgy tekintette, hogy „[a] […] millió eurós hirdetésibevétel-kiesés ugyanannyival csökkentheti a kereskedelmi tevékenységek nettó hasznát", tömören, de világosan kifejtette arra vonatkozó álláspontját, hogy a hirdetési bevételek 2008. évi becsült csökkenését nem kíséri a kereskedelmi és kapcsolódó költségek olyan mérvű csökkenése, amely az említett bevételek kiesése és a kereskedelmi tevékenységek nettó hasznának csökkenése, ennélfogva pedig a bevételek csökkenése és a közszolgáltatás nettó költségeinek növekedése közötti arányossági viszony megállapítását gátolhatná.

91 A Bizottság tehát – a felpereseknek a műsorszolgáltatásról szóló közlemény 49. pontjára hivatkozó kifogásában foglaltakkal ellentétben – nem minősítette a reklámbevételek megszerzése érdekében felmerült költségeket közszolgáltatási költségeknek, és nem tekintette úgy, hogy a France Télévisions reklámidejének értékesítéséből befolyt bevételek nem kapcsolódnak a közszolgáltatáshoz.

92 Ezenfelül, jóllehet a Bizottság a megtámadott határozat (46) bekezdésében nem részletezte az álláspontját megalapozó elemeket, mindez nem változtat azon, hogy ezen elemeket egyébként tartalmazza a megtámadott határozat, és ebből következően a Bizottság megalapozottan tekintette úgy, hogy a kereskedelmi költségek 2008-ban való jelentős csökkenését ésszerűen nem lehetett előre látni.

93 Ennek megfelelően a Bizottság – miután megjegyezte, hogy „a [France Télévisions] csoport 2003 és 2007 között minden évben pozitív nettó eredménnyel zárt" (a megtámadott határozat (8) bekezdése) – lényegében a kereskedelmi tevékenységekből származó nettó bevételek 2008 elejétől kezdődő drasztikus csökkenését állapította meg. A Bizottság ennek megfelelően kifejtette, hogy a hirdetésibevétel-csökkenés „gyengítette a pénzügyi helyzetet, amely strukturálisan veszteségessé vált 2008-ban" (a megtámadott határozat (10) bekezdése). A Bizottság megjegyezte, hogy ha e csökkenés „2008 egészében folytatódik, a France Télévisions – a francia hatóságokkal együtt – úgy véli, hogy […] negatív nettó eredménnyel fog zárni 2008-ban" (a megtámadott határozat (10) bekezdése). Ezenkívül a Bizottság megállapította, hogy a bejelentett juttatás a hirdetési bevételek csökkenésének fedezésére irányul, amely csökkenés „hirtelen és előre nem látott [volt], amint az a France Télévisions 2008-ra vonatkozó azon ideiglenes költségvetéséből is kitűnik, amelyet az e csökkenéssel semmilyen tekintetben nem számoló feltevésekre alapoztak" (a megtámadott határozat (21) preambulumbekezdése).

94 A Bizottság által 2008 júliusában az ezen időpontban rendelkezésre álló adatok alapján tett e megállapításokból lényegében az következik, hogy a France Télévisions által az év elejétől kezdődően elszenvedett hirdetésibevétel-kiesés egyáltalán nem járt a France Télévisions hirdetési tevékenységéhez kapcsolódó kereskedelmi költségek jelentős csökkenésével, és hogy nem lehetett komolyan számolni azzal, hogy jelentős mértékben csökkenteni lehet a reklámidő értékesítésének költségeit 2008 második felében.

95 Más szóval a megtámadott határozatban foglaltak alapján a kellő mértékben megállapítható, hogy a Bizottság megalapozottan tekintette úgy, hogy a 2008. évre – azaz a bejelentett juttatással érintett egyedüli évre – vonatkozóan nem lehetett komolyan előirányozni a reklámidő értékesítése költségeinek jelentős mértékben való csökkentését, amely gátolná a kereskedelmi bevételek csökkenése és a nettó haszon csökkenése közötti arányossági viszony megállapítását.

96 Ennélfogva azon érv, amely szerint a Bizottság – ahogyan azt a megtámadott határozatban tette – nem állíthatta azt, hogy a hirdetésibevétel-csökkenés „automatikusan" növeli a közszolgáltatás nettó költségét, nem megalapozott.

97 A Törvényszék összességében megállapítja, hogy sem az M6, sem pedig a TF1 vagy a Canal + – noha olyan vállalkozásokról van szó, amelyek kereskedelmi műsorszolgáltatóként ismerik a televíziós reklámidő értékesítésének mechanizmusát és rendszerét – nem állítja, hogy a France Télévisions kereskedelmi költségeinek 2008-ban bekövetkezett jelentős csökkenése, amely kizárná a kereskedelmi bevételek és a nettó kereskedelmi haszon csökkenése közötti ezen arányossági viszony megállapítását, konkrétan előre látható lett volna.

98 Következésképpen nem csak a közszolgáltatás nettó költségei 2008. évi növekedésének a Bizottság által a megtámadott határozatban megbecsült összegét (300 millió euró) nem vitatják semmilyen tekintetben (lásd a fenti 67–87. pontot), hanem ezen túlmenően ezen összeg komolyan nem is kérdőjeleződik meg a felpereseknek a France Télévisions kereskedelmi bevételeinek csökkenése és a nettó kereskedelmi haszon csökkenése között a Bizottság által megállapított arányossági viszonyra vonatkozó kifogásának vizsgálata során (lásd a fenti 88–97. pontot).

99 A közszolgáltatás nettó költségei növekedésének 300 millió euróra becsült összege vitatásának és megkérdőjelezésének hiányában úgy kell tekinteni, hogy a Bizottságnak a bejelentett juttatás összegére (150 millió euró) tekintettel nem lehetett kétsége az arányossági szempont betartását illetően.

100 E következtetést nem vonják kétségbe a felperesek által előadott egyéb érvek sem.

101 A TF1 azon állítását illetően (lásd a fenti 37. pontot), amely szerint kétségbe vonható az, hogy a France Télévisions bevételének reklámokból származó 28%-a mindössze 37%-ának 2008 első félévében való elvesztése oly mértékben befolyásolhatja e vállalkozás pénzügyi helyzetét, hogy veszélybe kerüljön a közszolgáltatás 2008-ban való megfelelő teljesítése, ezen állítás – amellett, hogy nem megalapozott – figyelmen kívül hagyja a fenti 99. pontban említett, egyrészt a közszolgáltatás nettó költsége 2008. évi növekedésének becsült és nem vitatott összege és a bejelentett juttatás összege közötti különbözet fennállására vonatkozó körülményt.

102 A felperesek azon állításait illetően (lásd a fenti 34. és 38. pontot), amelyek szerint a megtámadott határozat pontatlan volt először is a tekintetben, hogy a hirdetési bevételek 2008 első félévében bekövetkezett csökkenését nem a 2008. január 8-i bejelentés okozta, ahogyan a reklámpiac feltételei, és a France Télévisions téves kereskedelmi stratégiája sem, másodszor arra vonatkozóan, hogy nem nyert bizonyítást az, hogy a France Télévisions versenytársai a Bizottság által ismertetett módon felülvizsgálták volna kereskedelmi politikájukat, ezen állítások még megalapozottságuk esetén sem vonnak le semmit a reklámbevételek 2008 első félévében bekövetkezett csökkenésének tényéből, e tendencia 2008 második félévében ésszerűen várható folytatódásából, és a további műsorkínálat szükségességéből. Ennélfogva ezen állítások egyáltalán nem vonják kétségbe a közszolgáltatás nettó költségeinek a Bizottság által a megtámadott határozatban megbecsült és egyébként a felperesek által nem vitatott 2008. évi csökkenését.

103 A felperesek azon érvét illetően (lásd a fenti 35. pontot), amely szerint a Bizottság annak el nem ismerésével, hogy a hirdetésibevétel-csökkenést alapvetően a France Télévisions 2008. évi kereskedelmi politikája meghatározásának állítólagos hiányossága okozta, nem juthatott az azon tényre vonatkozó komoly nehézség fennállásának

megállapítására, hogy a tőkejuttatás valójában a France Télévisions azon költségeit fedező működési támogatást leplez, amelyeket szokásos üzletmenete vagy szokásos tevékenységei keretében kellett volna viselnie, amely támogatást csupán különleges körülmények fennállása esetén lehet engedélyezni, azt el kell utasítani.

104 Ugyanis a France Télévisions reklámidő-értékesítési tevékenysége olyan kereskedelmi tevékenységnek minősül, amely – noha a France Télévisions által közszolgáltatási feladata keretében teljesített közszolgálati műsorkínálatra támaszkodik – egyáltalán nem képez közszolgáltatási tevékenységet. A műsorszolgáltatásról szóló közlemény e tekintetben megállapítja, hogy „miközben a közszolgálati műsorszolgáltatók végezhetnek olyan kereskedelmi tevékenységet, mint például a reklámidő értékesítése bevételszerzés érdekében, e tevékenységeket általában nem lehet a közszolgálati feladat részének tekinteni" (a műsorszolgáltatásról szóló közlemény 36. pontjának utolsó mondata).

105 E kereskedelmi tevékenységnek a közszolgálati műsorszolgáltató általi gyakorlása az érintett tagállamnak az amszterdami jegyzőkönyv által e tekintetben elismert hatáskörében hozott azon döntéséből ered, hogy a közszolgálati televíziós csatornák reklámidejének értékesítéséhez folyamodjon a műsorszolgáltatás finanszírozásának állam által viselt költségeinek csökkentése érdekében.

106 Márpedig, a Francia Köztársaság által bejelentett és a Bizottság által jóváhagyott pénzügyi támogatás semmilyen tekintetben nem szolgálja ennek a reklámidő értékesítéséből álló kereskedelmi tevékenységnek a finanszírozását. Ennek megfelelően – és ellentétben az M6 utalásaival – e támogatás nem az e tevékenység működését finanszírozó támogatás. Nem az esetleges hirdetőknél végzett reklámkampányok, a France Télévisions kereskedelmi politikájára vonatkozó piaci tanulmányok, vagy a France Télévisions kereskedelmi tevékenységéhez kapcsolódó bármely más kiadás finanszírozására irányul.

107 E támogatás ezzel szemben kifejezetten és kizárólagosan az e közszolgálati műsorszolgáltató által vállalt közszolgálati műsorszolgáltatás költségeinek fedezését szolgálja. A Bizottság által 300 millió euróra becsült – és nem vitatott – ezen költségeket egyrészt a France Télévisions 2008-ra vonatkozó közszolgáltatási költségeinek azon része alkotja, amelyet az ebben az évben bekövetkezett hirdetésibevétel-csökkenés miatt nem tudtak fedezni, másrészt pedig a további műsorkínálatnak a reklámok France Télévisions-nál való közvetlen megszüntetése következtében 2008-ban felmerült költségei.

108 Azon körülmény, hogy a 2008-ban az állam által átvállalt e költségek egy része a lecsökkent reklámbevételekből ered, egyáltalán nem változtat azon a tényen, hogy vitathatatlanul közszolgáltatási költségekről van szó, amelyek e szolgáltatás teljesítése során merültek fel. E költségek jellegére tekintettel az érintett tagállamot nem lehet azok fedezésének biztosításában akadályozni anélkül, hogy megfosztanák az EK 16. cikk és az amszterdami jegyzőkönyv által a tagállamoknak biztosított, a közszolgálati műsorszolgáltatás meghatározására és finanszírozására vonatkozó hatáskörtől.

109 Következésképpen a felperesek annak kérelmezésére irányuló álláspontja, hogy a közszolgálati műsorszolgáltató reklámidő-értékesítési tevékenysége gyakorlásának említett alacsonyabb gazdasági hatékonyságát a közszolgáltatás nettó költségeinek elégtelen – és ennélfogva „az egyes tagállamok által rájuk ruházott, meghatározott és megszervezett közszolgálati feladat ellátásá[val]" összeegyeztethetetlen – finanszírozásával szankcionálják, közvetlenül a Szerződés és különösen az amszterdami jegyzőkönyv rendelkezéseibe ütközik.

110 Meg kell jegyezni, hogy teljesen más lett volna a helyzet, ha a felperesek bizonyították volna a bejelentett juttatás tényleges céljára vonatkozó komoly kétségek fennállását, különösen akkor, ha attól kellett volna tartani, hogy e juttatást – céljától eltérően – a France Télévisions kereskedelmi tevékenységének finanszírozására használják fel.

111 Ugyanis ebben az esetben – ahogyan a műsorszolgáltatásról szóló közlemény megállapítja – fennállt volna annak kockázata, hogy „az ilyen gyakorlat a közszolgálati kötelezettségek túlkompenzációját [valósítja meg], és minden esetben a közös érdekkel ellentétes mértékben befolyásol[ja] a Közösségen belüli kereskedelmi és versenyfeltételeket, és így megsért[i] a[z] [amszterdami] jegyzőkönyvet" (a műsorszolgáltatásról szóló közlemény 58. pontjának utolsó tagmondata).

112 A Bizottság ilyen esetben nem fogadhatott volna el – amint a jelen ügyben tette – a kifogásemelés mellőzéséről szóló határozatot a 659/1999 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése alapján. A Bizottságnak meg kellett volna indítania a hivatalos vizsgálati eljárást.

113 Márpedig nem nyert bizonyítást, hogy a Bizottságnak ilyen kétségeket kellett volna megállapítania. Legfeljebb az állíthatják, hogy a Bizottság nem biztosította magának a bejelentett juttatás végső célja megismerésének eszközeit (lásd a fenti 39. pontot), ami állítólag azon információját tükrözi, amely szerint a bejelentett juttatás „anélkül került be a csoport költségvetésébe, hogy hivatalosan célt rendeltek volna hozzá" (a megtámadott határozat (11) bekezdése).

114 Mindamellett meg kell jegyezni, egyértelműen kitűnik a megtámadott határozatból, hogy – függetlenül a bejelentett juttatásnak a France Télévisions könyvelésébe való felvétele konkrét feltételeitől – ezt a France Télévisions tőkeemelésének formájában nyújtott juttatást a Francia Köztársaság kizárólagosan közszolgáltatási célt szolgáló támogatásként jelentette be, e közszolgálati műsorszolgáltató pedig csupán ilyen célra használhatja.

115 A Bizottság ennek megfelelően kifejezetten emlékeztetett a Francia Köztársaság által a közszolgáltatás nettó költségei túlzott ellentételezésének elkerülése érdekében a 2005. április 20-i határozat elfogadásához vezető eljárás során tett és törvényi vagy rendeleti szövegekben rögzített kötelezettségvállalásokra (a megtámadott határozat (48) bekezdése). A Bizottság rögzítette, hogy a francia hatóságok megerősítették, hogy e rendelkezések alkalmazásra kerülnek a jelen esetben, és hogy kötelezettséget vállalnak e rendelkezések alkalmazására abból a célból, hogy a tőkejuttatást a France Télévisions közszolgáltatási kötelezettségeiből eredő kiadásaira fordítsák (a megtámadott határozat (49) bekezdése).

116 Végül a Bizottság kifejezetten úgy határozott, hogy a Francia Köztársaság köteles a 2008. üzleti évre vonatkozó elszámolások lezárását követő három hónapon belül tájékoztatni őt arról, hogy a bejelentett juttatást ténylegesen a France Télévisions által ellátott közszolgáltatási kötelezettségek finanszírozására fordították (a megtámadott határozat „5. Határozat" címe).

117 E körülmények között és a Bizottság által ily módon tanúsított elővigyázatosságra úgy a tőkejuttatás konkrét felhasználását, mint e felhasználás utólagos ellenőrzését illetően, a Bizottságnak a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában nem volt oka attól tartani, hogy e juttatás összegét – amely összességében sokkal alacsonyabb, mint a finanszírozandó további nettó költségek megbecsült összege – a közszolgálati műsorszolgáltatástól eltérő célra fogják felhasználni.

118 Következésképpen a felperesek tévesen kifogásolják a szóban forgó tőkejuttatást a France Télévisions közszolgáltatás körébe nem tartozó kereskedelmi tevékenységének említett alacsonyabb gazdasági hatékonyságára hivatkozva, miközben semmi nem indokolja az attól való félelmet, hogy e juttatás révén az e kereskedelmi tevékenység keresztfinanszírozása valósul meg.

119 A fenti megfontolásokból következően az M6 által a Törvényszék T-157/01. sz., Danske Busvognmænd kontra Bizottság ügyben 2004. március 16-án hozott ítéletére (EBHT 2004., II-917. o., a továbbiakban: Danske-ítélet) való hivatkozás sem fogadható el, amely ítélet – egyéb intézkedések mellett – egy közszolgáltatási szerződéseket kötő fuvarozási vállalkozás részére a módosított, a vasúti, közúti és belvízi közlekedési közszolgáltatás fogalmában benne rejlő kötelezettségek terén a tagállamok tevékenységéről szóló 1969. június 26-i 1191/69/EGK tanácsi rendelet (HL L 156., 1. o., magyar nyelvű különkiadás: 7. fejezet, 1. kötet, 19. o) 1. cikkének (4) bekezdése és 14. cikke értelmében biztosított ellentételezés formájában nyújtott támogatásra vonatkozott.

120 Amíg ugyanis a jelen ügyben a Francia Köztársaság által bejelentett 150 milliós tőkejuttatás kifejezetten és kizárólagosan a közszolgáltatási költségek – e juttatást jelentősen meghaladó összegének – fedezésére irányult, a fenti 119. pontban említett Danske-ítélet alapjául szolgáló ügyben a vitatott támogatás azt a szerződéses díjazást növelte, amelyet a szóban forgó vállalkozás elfogadott a dán ajánlatkérő hatóságok által neki odaítélt közszolgáltatási szerződések teljesítése céljából (a fenti 119. pontban említett Danske-ítélet 88. pontja). Más szóval, a fenti 119. pontban említett Danske-ítélet alapjául szolgáló ügyben érintett támogatás a módosított 1191/69 rendelet által bevezetett szerződéses rendszer keretében okozott túlzott ellentételezést.

121 Továbbá, míg a jelen ügyben a Bizottság – tekintettel a megtámadott határozatban tanúsított elővigyázatosságra, illetve az abban elfogadott garanciákra – ésszerűen zárta ki annak veszélyét, hogy a tőkejuttatást a France Télévisions kereskedelmi tevékenységének kereszttámogatására használják fel, a fenti 119. pontban említett Danske-ítélet alapjául szolgáló ügyben a vitatott intézkedés a szóban forgó fuvarozási vállalkozást kereskedelmi tevékenységében támogatta. Ugyanis e támogatás pontosan azt célozta, hogy e vállalkozás az általa kötött és a versenytársaival szemben a nem nyereséges díjszabási feltételek elvállalása révén neki odaítélt közszolgáltatási szerződések által okozott veszteség ellenére folytathassa kereskedelmi tevékenységét (lásd e tekintetben a fenti 119. pontban említett Danske-ítélet 80., 87. és 88. pontját).

122 Ily módon a fenti 119. pontban említett Danske-ítélet alapjául szolgáló ügyben érintett támogatás – ellentétben a jelen ügy tárgyát képező tőkejuttatással, amely egyedül a közszolgálati műsorszolgáltatás nettó költségeinek finanszírozását célozza a kereskedelmi célú felhasználás kizárásával, és ennélfogva a reklámidő értékesítésének piacán belüli kereskedelmi és versenyfeltételeket nem befolyásolja a közös érdekkel ellentétes mértékben – közvetlenül befolyásolta a fuvarozási piacon belüli versenyfeltételeket.

123 Végül emlékeztetni kell arra, hogy a fuvarozási tevékenység nem hasonlítható a közszolgálati műsorszolgáltatás tevékenységéhez. Ugyanis a fuvarozási tevékenység önmagában vitathatatlanul gazdasági és versenyhelyzetben kifejtett tevékenység, és a fuvarozás közszolgáltatási feladata általános gazdasági érdekű szolgáltatás, ezzel szemben a közszolgálati műsorszolgáltatásnak általános nem gazdasági érdekű szolgáltatás helyett általános gazdasági érdekű szolgáltatásnak való minősítése sokkal inkább magyarázható azzal a hatással, amelyet a közszolgálati műsorszolgáltatás az egyébként versengő és kereskedelmi jellegű műsorszolgáltatási ágazatra ténylegesen gyakorol, mint a közszolgálati műsorszolgáltatás állítólagos kereskedelmi dimenziójával (a Törvényszék T-442/03. sz., SIC kontra Bizottság ügyben 2008. június 26-án hozott ítéletének [EBHT 2008., II-1161. o.] 153. pontja).

124 Amint az világosan következik az amszterdami jegyzőkönyvből, a tagállamok közszolgálati műsorszolgáltatási rendszere „közvetlenül kapcsolódik az egyes társadalmak demokratikus, társadalmi és kulturális igényeihez”. Ugyanígy a közcélú műsorszolgáltatásról szóló 1999. január 25-i, tanácsi és tagállami állásfoglalás (HL C 30., 1. o.) megállapítja, hogy e közszolgáltatás „a köz érdekében ellátott kulturális, társadalmi és demokratikus feladataira tekintettel alapvető jelentőséggel bír a demokrácia, a pluralizmus, a társadalmi kohézió, valamint a kulturális és nyelvi sokszínűség biztosításának szempontjából” (az állásfoglalás B. preambulumbekezdése) (a fenti 123. pontban hivatkozott SIC kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 153. pontja).

125 E megfontolások indokolják és igazolják, hogy a tagállamok az amszterdami jegyzőkönyvben megállapodtak abban, hogy „[a]z [EK]-Szerződés rendelkezései nem érintik

a tagállamok azon hatáskörét, hogy közszolgálati műsorszolgáltatást finanszírozzanak, amennyiben az ilyen finanszírozást a műsorszolgáltató szervezeteknek az egyes tagállamok által rájuk ruházott, meghatározott és megszervezett közszolgálati feladat ellátásához nyújtják, és amennyiben az ilyen finanszírozás a Közösségen belüli kereskedelmi és versenyfeltételeket nem befolyásolja a közös érdekkel ellentétes mértékben, ugyanakkor e tekintetben a közszolgálati feladat megvalósulását is figyelembe kell venni".

126 Márpedig a jelen ügyben semmilyen módon nem bizonyították, hogy a Bizottságnak a szóban forgó tőkejuttatás céljára és hatására vonatkozó kétségeket kellett volna megállapítania. Nem volt kétséges, hogy e támogatást kizárólag „[a Francia Köztársaság] által a [France Télévisions-ra] ruházott, meghatározott és megszervezett közszolgálati feladat ellátása" céljából nyújtották. Továbbá az sem volt kétséges a megtámadott határozatban a kereszttámogatások elkerülése érdekében tanúsított elővigyázatosságra tekintettel, hogy az ilyen finanszírozás „a Közösségen belüli kereskedelmi és versenyfeltételeket nem befolyásol[hatt]a a közös érdekkel ellentétes mértékben".

127 Ezt követően az M6 által a tárgyaláson a fenti 72. pontban hivatkozott BUPA és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítéletnek a Bíróság C-280/00. sz., Altmark Trans és Regierungspräsidium Magdeburg ügyben 2003. július 24-én hozott ítéletének (EBHT 2003., I-7747. o., a továbbiakban: Altmark-ítélet) 88–93. pontjában meghatározott négy feltétel (a továbbiakban: Altmark-feltételek) közül a negyedikkel foglalkozó 249. pontjára tett hivatkozással kapcsolatban meg kell állapítani a Bizottsághoz hasonlóan, hogy az M6 e hivatkozása téves.

128 Ugyanis ez az M6 által annak alátámasztására tett hivatkozás, hogy a negyedik Altmark-feltétel betartása feltételezi az EK 86. cikk (2) bekezdésében előírt feltétel alkalmazását, az állami támogatás EK 87. cikk (1) bekezdésének értelmében történő

minősítését meghatározó feltételek és a támogatások EK 86. cikk (2) bekezdése alapján való összeegyeztethetőségének értékelését szolgáló feltételek összetévesztésén alapul.

129 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az Altmark-feltételek egyedüli és kizárólagos célja a kérdéses intézkedés állami támogatássá minősítése annak megállapítása érdekében, hogy – új támogatás esetében – az intézkedést be kell-e jelenteni a Bizottságnak, vagy – a már létező támogatás esetében – együtt kell-e működni ezen intézménnyel (a Törvényszék T-354/05. sz., TF1 kontra Bizottság ügyben 2009. március 11-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-471. o.] 130. és 131. pontja, és a Törvényszék T-87/09. sz., Andersen kontra Bizottság ügyben 2009. november 25-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 57. pontja).

130 Egyébiránt a fenti 72. pontban hivatkozott BUPA és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet negyedik Altmark-feltételre vonatkozó 249. pontja pontosan a Törvényszék által a szóban forgó intézkedés állami támogatásnak való minősítésére vonatkozóan kifejtett értékelés (a fenti 72. pontban hivatkozott BUPA és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 161–258. pontjában szereplő értékelés), és nem a Törvényszék EK 86. cikk (2) bekezdésében előírt eltérés alkalmazására vonatkozó értékelésének (a fent hivatkozott BUPA és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 259–310. pontjában szereplő értékelés) részét képezi.

131 A fenti megfontolásokból következik, hogy az M6 által a fenti 72. pontban hivatkozott BUPA és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítéletre tett hivatkozás az EK 87. cikk (1) bekezdésének értelmében vett állami támogatás fennállásának megállapítását célzó Altmark-tesztnek és az EK 86. cikk (2) bekezdése szerinti, az állami támogatásnak minősülő valamely intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségének meghatározását lehetővé tevő tesztnek az összetévesztésén alapul (a fenti 129. pontban hivatkozott TF1 kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 140. pontja).

132 Azon állítással kapcsolatban, amelyet lényegében az M6 a tárgyaláson előadott, miszerint az EK 86. cikk (2) bekezdése a közszolgáltatási feladat teljesítésére vonatkozóan gazdasági hatékonyságot ír elő, meg kell állapítani, hogy e hivatkozás tárgytalan a jelen ügyben, másodsorban pedig semmi esetre sem pontos.

133 Először is ezen állítás jelen ügyben való tárgytalanságát illetően elegendő megállapítani, hogy a France Télévisions-nak a műsorszolgáltatás általános gazdasági érdekű feladatának teljesítésére vonatkozó gazdasági hatékonyságát nem vonják kétségbe, és még csak nem is említik a jelen keresetek. Ugyanis semmilyen tekintetben nem hivatkoznak arra, hogy a France Télévisions alacsonyabb költségek mellett is teljesíthetné közszolgáltatási kötelezettségeit.

134 A jelen keresetekben egyedül a France Télévisions kereskedelmi tevékenységében – reklámidejének értékesítésében – tanúsított gazdasági hatékonyságát kérdőjelezik meg, amely tevékenység – noha hozzájárul a műsorszolgáltatás általános gazdasági érdekű feladatának finanszírozásához – semmilyen vonatkozásban nem tartozik ahhoz.

135 Márpedig ha a France Télévisions – ahogyan a felperesek állítják, azonban azt e társaság hivatalosan vitatja – gazdaságilag nem lett volna hatékony reklámidejének értékesítéséből álló kereskedelmi tevékenységében, e körülmény nem foszthatja meg a Francia Köztársaságot az arra vonatkozó hatáskörétől és jogától, hogy biztosítsa a közszolgálati műsorszolgáltatás általános gazdasági érdekű feladatának finanszírozását (lásd a fenti 104–109. pontot) annak ismeretében, hogy elegendő, a kereskedelmi tevékenység kereszttámogatása veszélyének ésszerű kizárását lehetővé tevő óvintézkedést tettek (lásd a fenti 110–117. pontot).

136 Másodsorban azon kérdést illetően, hogy az EK 86. cikk (2) bekezdése előír-e gazdasági hatékonyságot a közszolgáltatási feladattal megbízott gazdasági szereplő számára e feladat teljesítése során, meg kell jegyezni, hogy e rendelkezés értelmében az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vállalkozások olyan mértékben tartoznak a versenyszabályok hatálya alá, amennyiben ezek alkalmazása

sem jogilag, sem ténylegesen nem akadályozza a rájuk bízott sajátos feladatok végrehajtását azzal a fenntartással, hogy a kereskedelem fejlődése nem befolyásolható a Közösség érdekeivel ellentétes mértékben (a Bíróság C-202/88. sz., Franciaország kontra Bizottság ügyben 1991. március 19-én hozott ítéletének (EBHT 1991., I-1223. o.) 11. pontja; a C-157/94. sz., Bizottság kontra Hollandia ügyben 1997. október 23-án hozott ítéletének (EBHT 1997., I-5699. o.) 28. pontja; a C-67/96. sz., Albany-ügyben 1999. szeptember 21-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-5751. o.] 102. pontja és a C-340/99. sz. TNT Traco ügyben 2001. május 17-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-4109. o.] 52. pontja).

137 Azáltal, hogy bizonyos feltételek mellett eltérést enged a Szerződés általános szabályaitól, az EK 86. cikk (2) bekezdése arra irányul, hogy összeegyeztesse a tagállamok azon érdekeit, hogy egyes vállalkozásokat – különösen a közszférában – gazdaság- vagy szociálpolitikai eszközként vegyenek igénybe, valamint a Közösségnek a versenyszabályok tiszteletben tartására és a közös piac egységének megóvására vonatkozó érdekeit (a fenti 136. pontban hivatkozott Franciaország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 12. pontja; a fenti 136. pontban hivatkozott Bizottság kontra Hollandia ügyben hozott ítélet 39. pontja és a fenti 136. pontban hivatkozott Albany-ügyben hozott ítélet 103. pontja).

138 Helyénvaló felidézni továbbá azt, hogy az EK 86. cikk (2) bekezdése alkalmazási feltételeinek megvalósulásához nincs szükség arra, hogy az általános gazdasági érdekű szolgáltatás működtetésével megbízott vállalkozás pénzügyi egyensúlya vagy gazdasági életképessége veszélyeztetve legyen. Elégséges, ha a kérdéses jogok hiányában a vállalkozás nem képes azoknak a rá háruló kötelezettségekkel és megszorításokkal meghatározott sajátos feladatoknak a megvalósítására, amelyekkel megbízták, vagy e jogok fenntartása elengedhetetlen ahhoz, hogy a jogosult számára lehetővé tegye a rábízott általános gazdasági érdekű feladatok gazdaságilag elfogadható körülmények között történő megvalósítását (a fenti 136. pontban hivatkozott Bizottság kontra Hollandia ügyben hozott ítélet 52. és 53. pontja; a fenti 136. pontban hivatkozott Albany-ügyben hozott ítélet 107. pontja; a fenti 136. pontban hivatkozott TNT Traco ügyben hozott ítélet 54. pontja és a C-162/06. sz., International Mail Spain ügyben 2007. november 15-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-9911. o.] 35. pontja, lásd továbbá ebben az értelemben a Bíróság C-320/91. sz. Corbeau-ügyben 1993. május 19-én hozott ítéletének [EBHT 1993., I-2533. o.] 14–16. pontját).

139 Ezenfelül a Bizottság a tárgyra vonatkozó harmonizált közösségi szabályozás hiányában – amint a jelen ügyben – nem jogosult az állami vállalat által teljesítendő

közszolgáltatási feladat terjedelméről, vagyis az e feladathoz kapcsolódó költségek mértékéről, sem a nemzeti hatóságok által e tekintetben tanúsított politika célszerűségéről, sem pedig az állami vállalat gazdasági hatékonyságáról határozni (lásd ebben az értelemben Tesauro főtanácsnok fenti 138. pontban hivatkozott Corbeau-ügyre vonatkozó indítványának (EBHT 1993., I-2548. o.) 16. pontját és Tizzano főtanácsnoknak a Bíróság C-53/00. sz., Ferring-ügyre vonatkozó indítványa (2001. november 22-én hozott ítélet, EBHT 2001., I-9067. o., I-9069. o.) 51. pontját; a Törvényszék T-106/95. sz., FFSA és társai kontra Bizottság ügyben 1997. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 1997., II-229. o.] 108. pontját).

140 Ebből következően az a kérdés, hogy a műsorszolgáltatás általános gazdasági érdekű feladatával megbízott valamely vállalkozás alacsonyabb költségek mellett is teljesíthetné-e közszolgáltatási kötelezettségeit, irreleváns annak megítélése szempontjából, hogy valamely közszolgáltatás állami finanszírozása az állami támogatásokra vonatkozó közösségi szabályokra tekintettel összeegyeztethető-e a közös piaccal. Az EK 86. cikk (2) bekezdése a támogatás arányosságának értékelésével azon helyzet megelőzésére irányul, hogy az általános gazdasági érdekű szolgáltatással megbízott gazdasági szereplő a közszolgáltatás nettó költségeit meghaladó finanszírozásban részesüljön.

141 A fenti megfontolásokból következik, hogy a France Télévisions által a műsorszolgáltatás általános gazdasági érdekű feladatának teljesítése során tanúsított gazdasági hatékonyság nem csupán nem képezi a jelen ügy tárgyát (lásd a fenti 133–135. pontot), hanem semmi esetre sem releváns a tőkejuttatás közös piaccal való összeegyeztethetőségének az EK 86. cikk (2) bekezdésére tekintettel való megítélése céljából.

142 Ami végül a felpereseknek az előzetes vizsgálati szakasz időtartamára és azon tényre alapozott kifogásait illeti, amely szerint a Bizottság csupán egyszer konzultált a francia hatóságokkal (lásd a fenti 41. pontot), e körülmények semmilyen tekintetben nem képeznek a komoly nehézségek fennállását igazoló bizonyítékokat, inkább – a Bizottság állításának megfelelően – azon tényt tükrözik, hogy a jelen esetben bejelentett intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségének vizsgálata semmilyen különös nehézséget nem vetett fel.

143 A támogatás közös piaccal való összeegyeztethetősége értékelésével kapcsolatos komoly nehézségek hiányában a Szerződésből vagy bármely más jogszabályból eredő egyetlen rendelkezés sem kötelezte a Bizottságot arra, hogy az EK 88. cikk (3) bekezdése szerinti előzetes vizsgálati szakasz keretében tanúsítottól eltérő módon járjon el, és különösen arra sem, hogy meghallgassa az érdekelteket, amit az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárás keretében meg kellett volna tennie (lásd ebben az értelemben a fenti 72. pontban hivatkozott Thermenhotel Stoiser Franz és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 90. pontját). A felperesek tehát tévesen hivatkoznak arra, hogy az érdekelt felek meghallgatásának elmulasztásával a Bizottság megsértette a kontradiktórius eljárás elvét.

144 Az előző megfontolásokra tekintettel – amelyekből kitűnik, hogy a bejelentett intézkedés értékelése a Bizottság rendelkezésére álló elegendő információ tükrében semmilyen komoly nehézséget nem vetett fel – a jelen jogalapokat el kell utasítani.

Az M6 harmadik és a TF1 második, az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalapjáról

A felek érvei

145 A Canal + által támogatott TF1 arra hivatkozik, hogy mivel a Bizottság nem gyűjtötte össze a szükséges információkat, és nem vette figyelembe a már rendelkezésére állókat, a megtámadott határozat indokolása csak hiányos lehet.

146 Ezenfelül a megtámadott határozatnak a France Télévisions kereskedelmi forrásainak a teljes hirdetésibevétel-csökkenés tekintetében állami forrásokkal való helyettesítésére vonatkozó indokolása nem megfelelő és nem elegendő. Ugyanis a Bizottság korábbi állásfoglalásaiból következik, hogy a közszolgáltatás bruttó költségeiből csupán a közszolgáltatás teljesítéséből közvetlenül vagy közvetetten származó nettó haszon vonható le (lásd a műsorszolgáltatásról szóló közlemény 57. pontját és az Olaszország által a RAI SpA javára elfogadott intézkedésekről szóló, 2003. október 15-i 2004/339/EK bizottsági határozat [HL 2004. L 119., 1. o., a továbbiakban: RAI-határozat] 123. pontját). A közszolgáltatáshoz nem kapcsolódó kereskedelmi bevételeket a kereskedelmi tevékenységekhez kell rendelni, és azokat nem lehet a közszolgáltatás bruttó költségeiből levonni. Márpedig azon állítás, amely szerint a magánforrások csökkenése „automatikusan és arányosan" emeli a közszolgáltatás nettó költségeit, figyelmen kívül hagyja e különbségtételt.

147 A TF1 válaszában megállapítja, hogy mivel a kereskedelmi bevételek fogalma a vállalkozás forgalmára és nem a kereskedelmi költségek nettó hasznára hivatkozik, úgy tűnik, hogy a Bizottság a fenti pontban említett álláspontjával – a korábbi állásfoglalásaival ellentétben – elismeri, hogy a vitatott juttatás nem csupán a közszolgáltatás nettó költségének emelkedését, hanem valójában a kereskedelmi költségeket is fedezni tudja.

148 A megtámadott határozat tehát nem tartalmaz elegendő indokolást a Bizottság módszerének korábbi gyakorlatához képesti nyilvánvaló megváltozását illetően, ahogyan a kereszttámogatás veszélyének hiányát illetően sem. Az indokolási kötelezettség e megsértése komoly nehézségre utaló bizonyítéknak minősül.

149 A Canal + által támogatott M6 maga arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat nem tartalmaz az azon állítás helyességét igazoló megfontolást, amely szerint „a 2008. január 8-i bejelentés és a reklámok fokozatos megszüntetésének megerősítése azonnali hatást gyakorol[tak] a France Télévisions pénzügyeire". A „bejelentés hatás[ának]"

és a hirdetésibevétel-csökkenésnek az ismertetésén túlmenően a megtámadott határozat semmilyen gazdasági indokolást nem tartalmaz a 2008. január 8-i bejelentés és a France Télévisions csekély reklámbevétele közötti okozati összefüggésre vonatkozóan.

150 Ugyanígy a megtámadott határozat (27) bekezdésében szereplő azon nem megalapozott és a franciaországi reklámpiac sajátosságait figyelmen kívül hagyó állítás, amely szerint „a [bejelentett] juttatás inkább hasonlít […] a reklámpiacról való kivonulásnak a szabályozó állam általi bejelentését követő ellentételezésre, mint a részvényes állam által kihasznált beruházási lehetőségre", megerősíti, hogy a megtámadott határozat nem tartalmaz a France Télévisions hirdetésibevétel-csökkenésének valódi okaira vonatkozó részletes értékelést.

151 A megtámadott határozat (9) bekezdésében szereplő, azon versenytársak reakciójára vonatkozó állítást illetően, amelyek állítólagosan kiigazították kereskedelmi ajánlatukat a France Télévisions hirdetőinek megszerzése érdekében, az nem csupán téves, hanem indokolatlan is, és a Bizottság téves információját és felületes elemzését igazolja.

152 A Bizottság tehát megsértette indokolási kötelezettségét. E kötelezettség megsértése olyan komoly nehézségek fennállásáról tanúskodik, amelyek következtében a Bizottságnak meg kellett volna indítania a hivatalos vizsgálati eljárást.

153 A Francia Köztársaság és a France Télévisions által támogatott Bizottság arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozatot az állami támogatások előzetes vizsgálatára irányuló szakasz végén fogadták el, amelynek egyedüli célja annak lehetővé tétele a Bizottság számára, hogy kialakítsa elsődleges véleményét a szóban forgó támogatás teljes vagy részleges összeegyeztethetőségéről, anélkül hogy megindítaná a hivatalos vizsgálati eljárást. Márpedig az ilyen határozatnak, amelyet rövid határidőn belül hoznak meg, csak azokat az indokokat kell tartalmaznia, amelyek alapján a Bizottság

úgy ítéli meg, hogy nem állnak fenn komoly nehézségek az érintett támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségének értékelésével összefüggésben. Az ilyen határozatot csupán tömören kell indokolni.

154 A Bizottság a megtámadott határozat hátterét illetően előadja, hogy e határozatot olyan két kedvező határozatot követően fogadta el, amelyekben a France Télévisions csatornái részére juttatott beruházási támogatásokat és tőkejuttatásokat a közös piaccal összeegyeztethetőnek ítélte. Még ha a jelen ügyben vizsgált juttatás el is tér e korábbi intézkedésektől, a France Télévisions e két határozatban vizsgált állami finanszírozásának általános keretébe illeszkedik. Ebből kifolyólag a Bizottság álláspontja szerint teljes mértékben megalapozottan fogadott el a jelen ügyben annál tömörebb indokolást, mint amelyet a korábbi határozatok hiányában adott volna elő.

155 Mindenesetre a megtámadott határozat a Bizottság indokolásának valamennyi szükséges elemét tartalmazza, és teljes egészében megfelel az EK 253. cikk követelményeinek.

156 A TF1 azon érvét illetően, amely szerint, mivel a Bizottság állítólagosan nem gyűjtötte össze a szükséges információkat és nem vette figyelembe a már rendelkezésére állókat, a megtámadott határozat indokolása csak hiányos lehet, a Bizottság megállapítja, hogy ezen érv érdemi kérdést téveszt össze eljárási kérdéssel. A Bizottság világosan kifejtette indokolását a megtámadott határozatban, amit a TF1 nem vitat, mivel csupán arra hivatkozik, hogy ezen indokolás nem elegendő információn alapul, és nem meggyőző. Márpedig ez érdemi és nem az indokolást érintő kérdés, amelyre a Bizottság már választ adott az első jogalap keretében.

157 A TF1 által előadott, a Bizottság azon álláspontját kifogásoló érveléssel kapcsolatban, amely szerint a teljes hirdetésibevétel-kiesés (beleértve a közszolgáltatáshoz nem kapcsolódó esetleges bevételeket is) a közszolgáltatás nettó költségének emelkedését eredményezi, jóllehet kizárólag a közszolgáltatáshoz kapcsolódó hirdetési bevételek kiesése okozhat ilyen emelkedést, a Bizottság arra hivatkozik, hogy a megfigyelt csökkenés nyilvánvalóan a közszolgáltatás teljesítéséből származó reklámbevételekben következett be. Ugyanis a megtámadott határozatból kitűnik, hogy a vizsgált támogatás a France Télévisions hirdetésibevétel-csökkenését (és a közszolgáltatási költségek emelkedését) hivatott ellentételezni. E bevételek a France Télévisions programjai közötti reklámok sugárzásából származnak, és e programok a France Télévisions közszolgáltatási feladatának körébe tartoznak, amint az a megtámadott határozat (36) bekezdéséből következik. Az állítólagosan hiányos indokolás tehát teljesen egyértelmű, és a Bizottság nem látja, mely tekintetben kellett volna részletesebben indokolni a megtámadott határozatot.

158 A TF1 arra alapított kifogásával kapcsolatban, hogy a Bizottság összetévesztette a kereskedelmi bevételeket a nettó kereskedelmi haszonnal, és így nem a kellő mértékben gondoskodott a kereszttámogatások veszélyének kizárásáról, továbbá eltért korábbi gyakorlatától, a Bizottság arra hivatkozik, hogy semmi nem utalt arra, hogy a France Télévisions kereskedelmi költségei jelentős mértékben csökkenhetnek 2008-ban, és hogy még ha a France Télévisions meg is vált volna a kereskedelmi tevékenységekért felelős személyzetének egy részétől, mindez rövid távon további költséget jelentett volna. Azon tény, hogy a Bizottság a megtámadott határozat elfogadásakor nem mérlegelte a hirdetések gazdálkodási költségeinek jövőbeni esetleges csökkenését, nem befolyásolhatja a megtámadott határozat jogszerűségét, és nem mond ellent a Bizottság által a korábbi határozataiban képviselt álláspontnak.

159 Végül emlékeztetni kell arra, hogy a France Télévisions 2008. évi finanszírozásának szükségessége egyrészt a hirdetési bevételek 150 millió euróra becsült csökkenésén, másrészt a műsorkínálati költségek több mint 145 millió euróra becsült növekedésén, azaz összesen 300 millió eurón alapul, míg a bejelentett juttatás összege 150 millió euró. Figyelembe véve e nagyságrendeket, csupán a France Télévisions nettó

közszolgáltatási költségei felének ellentételezését irányozták elő. E nagyságrendekre tekintettel a France Télévisions kereskedelmi tevékenységeiből eredő költségek mindenképpen korlátozott mértékűek voltak, és az azokat érintő rövid távú változás teljesen elhanyagolható volt.

160 Az M6 azon érvét illetően, miszerint nem pontosan értékelte a France Télévisions hirdetésibevétel-kieséséhez vezető konkrét feltételeket, a Bizottság arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat céljából nem volt szükséges feltárni e veszteség pontos okait.

161 A megtámadott határozat (9) bekezdésének a France Télévisions hirdetésibevétel-csökkenésének okaira vonatkozó indokolását illetően az M6 által vitatott tények a megtámadott határozat rendszerében másodlagos jelentőségűek.

162 Az M6 által a megtámadott határozat (27) bekezdésének a piacgazdasági magánbefektető kritériumára vonatkozó indokolásával szemben megfogalmazott kifogással kapcsolatban a Bizottság megállapítja, hogy pontosan nem érti e kifogást, és előadja, hogy a megtámadott határozat e tekintetben csak ésszerű érveket tartalmaz, amelyek helytelenségét az M6 semmilyen tekintetben nem bizonyítja.

A Törvényszék álláspontja

163 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EK 253. cikk által megkövetelt indokolást az adott jogi aktus természetéhez kell igazítani, valamint

a jogi aktust kiadó intézmény érvelését világosan és kétértelműségtől mentesen kell megfogalmazni, hogy az az érdekeltek számára a meghozott intézkedés indokait megismerhetővé, a hatáskörrel rendelkező bíróság számára pedig a felülvizsgálati jogkört gyakorolhatóvá tegye. Az indokolás követelményét az ügy körülményeire, így különösen a jogi aktus tartalmára, az előadott indokok jellegére és a címzettek, illetve a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett más személyek ahhoz fűződő érdekére tekintettel kell értékelni, hogy magyarázatot kapjanak. Nem követelmény az indokolással szemben, hogy a releváns tény- és jogkérdések minden részletére kitérjen, mivel azt, hogy egy jogi aktus indokolása megfelel-e az EK 253. cikkben felsorolt követelményeknek, nemcsak a szövege alapján kell megítélni, hanem a háttere, valamint az érintett témára vonatkozó jogszabályok összessége alapján is (a Bíróság C-17/99. sz., Franciaország kontra Bizottság ügyben 2001. március 22-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-2481. o.] 35. és 36. pontja; a C-333/07. sz. Regie Networks ügyben 2008. december 22-én hozott ítéletének [EBHT 2008., I-10807. o.] 63. pontja; a Törvényszék T-266/94. sz., Skibsvaerftsforeningen és társai kontra Bizottság ügyben 1996. október 22-én hozott ítéletének [EBHT 1996., II-1399. o.] 230. pontja).

164 A TF1 azon érvét illetően (lásd a fenti 145. pontot), amely szerint a megtámadott határozat indokolása csak hiányos lehet, mivel a Bizottság nem gyűjtötte össze a szükséges információkat, és nem vette figyelembe a már rendelkezésére állókat, ezen érvet el kell utasítani, mivel az valójában a Bizottság információinak és vizsgálatának elégtelen voltát sérelmező és az előző megsemmisítési jogalapok keretében már elutasított érdemi kifogásoknak felel meg.

165 A TF1 azon érvével kapcsolatban (lásd a fenti 146. és 147. pontot), amely szerint a Bizottság indokolás nélkül eltért korábbi gyakorlatától, amikor a France Télévisions teljes hirdetésibevétel-kiesését illetően elfogadta a kereskedelmi források állami forrásokkal való helyettesítését, emlékeztetni kell arra, hogy az arányosság szempontja megköveteli, hogy „az állami támogatás ne haladja meg a közszolgálati feladat nettó költségeit, figyelembe véve más, a közszolgálati feladatból származó közvetlen vagy közvetett bevételeket is” (a műsorszolgáltatásról szóló közlemény 57. pontja), továbbá a Bizottság hozzátette, hogy „[e]zen okból azt a nettó hasznot, amely a nem

közszolgálati tevékenységeknél a közszolgálati tevékenységből származik, figyelembe fogják venni a támogatás arányosságának vizsgálatánál" (a műsorszolgáltatásról szóló közlemény 57. pontja).

166 Ugyanígy a Bizottság a RAI-határozatban megállapította, hogy „[c]supán a közszolgálati feladatból származó nettó költségek ellentételezése fogadható el", és hogy „[e]z azt jelenti, hogy figyelembe kell venni a közszolgálati feladatból származó közvetlen vagy közvetett bevételeket", és hogy ennélfogva „[…] a közszolgáltatás költségeinek teljes összegéből […] le kell vonni például a közszolgáltatás körébe tartozó programok átjátszásakor realizált nettó hirdetési bevételeket és az ilyen típusú programok értékesítéséből befolyt nettó bevételeket" (a RAI-határozat 123. pontja).

167 Először is, amennyiben a TF1 fent említett érve azon az álláspontón alapul, miszerint a nem a közszolgáltatásból származó kereskedelmi bevételeket nem vonják le a közszolgáltatás bruttó költségeiből, aminek következtében e kereskedelmi bevételek csökkenése nem okozhatja a közszolgáltatás nettó költségeinek növekedését (lásd a fenti 146. pontot), elegendő megállapítani, hogy a jelen ügyben megállapított hirdetésibevétel-csökkenés a közszolgáltatás teljesítéséből származó bevételeket érintette, mivel e bevételek a France Télévisions által sugárzott közszolgálati műsorkínálat reklámidejének értékesítéséből eredtek. A Bizottság tehát semmilyen tekintetben nem tért el korábbi gyakorlatától azon álláspontjával, miszerint a France Télévisions hirdetésibevétel-csökkenése a közszolgáltatás nettó költségeinek növekedését eredményezi.

168 Másodszor, amennyiben a TF1 a fent említett érveléssel – ahogyan azt a válaszban megfogalmazta (lásd a fenti 147. pontot) – azt rója a Bizottság terhére, hogy a kereskedelmi bevételek és a nettó haszon fogalmát összetévesztette, és hogy ennélfogva – korábbi gyakorlatától eltérve és indokolás nélkül – elfogadta, hogy a bejelentett juttatás ellentételezheti a kereskedelmi költségeket, már megállapítást nyert (lásd a fenti 90. és 91. pontot), hogy a Bizottság nem tévesztette össze a fent említett fogalmakat, hanem lényegében úgy tekintette, hogy a hirdetési bevételek 2008-ban bekövetkezett

csökkenését nem kíséri a kereskedelmi költségek olyan mérvű csökkenése, amely az említett bevételek csökkenése és a nettó haszon csökkenése, ennélfogva pedig a bevételek csökkenése és a közszolgáltatás nettó költségeinek növekedése közötti arányossági viszony megállapítását gátolhatná. Ezen értékelésre tekintettel a Bizottság nem tért el korábbi gyakorlatától.

169 A fenti megfontolásokból következik, hogy mivel a Bizottság semmilyen módon nem tért el korábbi gyakorlatától, a TF1-nek az erre vonatkozó indokolás hiányára alapított érvét – mint téves előfeltevésen alapulót – el kell utasítani.

170 Azon érveket illetően (lásd a fenti 149–151. pontot), amelyekkel az M6 lényegében a hirdetésibevétel-csökkenés pontos okaira vonatkozó vizsgálat elégtelen voltát és a Bizottság megtámadott határozat (9) bekezdésében szereplő, a versenytársaknak a 2008. január 8-i bejelentést követő reakciójára vonatkozó állításának helytelenségét és indokolatlanságát sérelmezi, meg kell állapítani, hogy ezen érvek lényegében az előző megsemmisítési jogalapok keretében előadott és már elutasított kifogásoknak felelnek meg.

171 A fenti megfontolásokból következően az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jelen jogalapokat el kell utasítani.

172 Mivel a felperesek valamennyi jogalapjuk tekintetében pervesztesek lettek, a jelen kereseteket el kell utasítani.

A költségekről

173 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az eljárási szabályzat 87. cikkének 4. §-a alapján az eljárásba beavatkozó tagállamok maguk viselik saját költségeiket.

174 Mivel a felperesek pervesztesek lettek, kötelezni kell őket a saját költségeik, valamint a Bizottság és a France Télévisions részéről felmerült költségek viselésére az utóbbiak kérelmének megfelelően.

175 A felperesek kérelmeinek támogatása végett beavatkozó Canal + és a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozó Francia Köztársaság maguk viselik a saját költségeiket.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a kereseteket elutasítja.

2) A Métropole télévisions (M6) maga viseli a saját költségeit a T-568/08. sz. ügyben, valamint az Európai Bizottság és a France Télévisions részéről az ezen ügyben felmerült költségeket.

3) A Télévision française 1 SA (TF1) maga viseli a saját költségeit a T-573/08. sz. ügyben, valamint a Bizottság és a France Télévisions részéről az ezen ügyben felmerült költségeket.

4) A Francia Köztársaság és a Canal + külön-külön maguk viselik a saját költségeiket a T-568/08. sz. és a T-573/08. sz. ügyben.

Vilaras Prek Ciucă

Kihirdetve Luxembourgban, a 2010. július 1-jei nyilvános ülésen.

Aláírások